

s. Ana Čajko – Šešerko, SMI

BOG DARUJE, ČOVJEK OTKRIVA

s. Ana Čajko – Šešerko, SMI

BOG DARUJE, ČOVJEK OTKRIVA

Biblioteka: Stadlerovi tragovi – 6

Nakladnik

Provincija Presvetog Srca Isusova i Marijina

Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Nova Ves 55, Zagreb

Pripremila

s. Ana Čajko – Šešerko, SMI

Jezično oblikovanje

Radojka Fedor

Likovno oblikovanje

Božidar Puškaš, akademski slikar

Grafičko oblikovanje

Damir Vokal

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 886343

ISBN 978-953-99529-7-4

Naklada 200 primjeraka

Tisak

D.R.I.M.d.o.o. Zagreb

Tiskano u travnju 2015 godine dozvolom Vrhovne uprave Družbe za privatnu upotrebu.

UVOD

Ova je zbirka za slušanje, gledanje, otkrivanje, zajedničko druženje i za samostalno čitanje.

Može poslužiti kao pomoć u kreiranju različitih slavlja prema školskim i izvanškolskim potrebama djece i njihovih voditelja.

Ako otkriješ što lijepo u njoj, postigla je svoju svrhu.

Autorica

RECITALI

BOŽJE STVARANJE

Božja stvaralačka snaga smjestila se u vodu
Da se slije od neba do zemlje.

Božja stvaralačka snaga smjestila se u dubinu zemlje
Da pozove u život posijano sjeme.

Božja stvaralačka snaga smjestila se u vjetar
Da pomiluje svaki cvijet u proljeće.

Božja stvaralačka snaga smjestila se u plodove
Da budu čovjeku za život svakodnevn.

Božja stvaralačka snaga smjestila se u čovjeka
Da bude veza između Boga i svijeta.

Božja stvaralačka snaga omogućuje čovjeku da se raduje,
Da uvijek iznova za svaki darovani plod Bogu zahvaljuje.

DUHU SVETOME

ULOGE: ANTE
BOŽO
SARA

ANTE: Što da učinim kad trebam učiti?

BOŽO: Zamoli Duha Svetoga za pomoć.

ANTE: Kakvu pomoć mi On može pružiti?

BOŽO: Može ti dati mudrosti, jer on sam je mudrost.

SARA: Dođi Duše Sveti, Duše mudrosti, mudročću nas obdari da znamo razlikovati nebitne od bitnih stvari.

ANTE: Što da učinim u susretu s bezumnima i umnima?

BOŽO: Zamoli Duha Svetoga za pomoć.

ANTE: Kakvu pomoć da zamolim?

BOŽO: Da ti podari razum, za tebe i za druge.

SARA: Dođi Duše Sveti, Duše razuma, razumijevanje za svakoga umnoga i bezumnoga, nama podari.

ANTE: Što da učinim kad se nađem pred zagonetkom života?

BOŽO: Zamoli Duha Svetoga za pomoć.

ANTE: Kakvu pomoć da zamolim?

BOŽO: Da ti podari savjet.

SARA: Dođi Duše Sveti, Duše savjeta, podari nam savjet za rješavanje svake zagonetke svijeta.

ANTE: Što da učinim u trenutku slabosti koja potamnjuje dobro?

BOŽO: Zamoli Duha Svetoga za pomoć.

ANTE: Kakvu pomoć da zamolim?

BOŽO: Da te obdari jakošću.

- SARA:** Dođi Duše Sveti, Duše jakosti, ojačaj nas, snage nam daj, da se uspješno borimo za dobro i dođemo u raj.
- ANTE:** Što da učinim u svojem neznanju?
- BOŽO:** Zamoli Duha Svetoga za pomoć.
- ANTE:** Kakvu pomoć da zamolim?
- BOŽO:** Da ti podari znanje.
- SARA:** Dođi Duše Sveti, Duše znanja, otvori nam svoju riznicu znanja i spoznaje.
- ANTE:** Što da učinim u trenutku sumnje?
- BOŽO:** Zamoli Duha Svetoga za pomoć.
- ANTE:** Kakvu pomoć da zamolim?
- BOŽO:** Da te obdari pobožnošću.
- SARA:** Dođi Duše Sveti, Duše pobožnosti, da po Bogu steknemo slobodu za Tebe živjeti i stvarati i Tebi odanost darivati.
- ANTE:** Što da učinim u trenutku želje da se okrenem od Boga i krenem drugim putevima tražiti vlastito zadovoljstvo i radost?
- BOŽO:** Zamoli Duha Svetoga za pomoć.
- ANTE:** Kakvu pomoć da zamolim?
- BOŽO:** Da te strahom Božjim obdari.
- SARA:** Dođi Duše Sveti, Duše straha Božjega, usmjeri nas prema Sebi, da uvijek i sve što radimo i živimo, bude samo Tebi.
- ANTE:** I na kraju svih darova Duha Svetoga...
- BOŽO:** reci još samo...
- SVI:** Bogu hvala.

MOLITVA DUHU SVETOMU

- Duh Sveti je mudrost.
- Molimo za mudrost.
- Duh Sveti je razum.
- Bog nas je obdario razumom.
- Duh Sveti je savjet.
- Molimo te, Bože, da nas savjetuješ u dvojnim situacijama, da uvijek biramo ispravno.
- Duh Sveti je jakost.
- U njemu je naša snaga.
- Duh Sveti je znanje.
- Molimo te, Bože, ispuni nas pravim znanjem koje vodi do Tebe.
- Duh Sveti je pobožnost.
- Molimo te, Bože, za dar pobožnosti, da te možemo svim srcem slaviti.
- Duh Sveti je strah Božji.
- Molimo te, Bože, da prepoznamo tvoj strah kad nas uhvate napasti.

VODE NAS VODE, DO BOGA DOVODE

- Kako sam žedna... žedna... žedna... žedna... žedna... žedna.

(kap vode padne na pod)

- Jedna jedina kap...

- A znači život...

- Život svega živoga na zemlji.

- Božje stvaralačko umijeće.

- Božja stvaralačka snaga.

- Oblik Božje ljubavi za čovjeka.

- Oblik Božje brige za čovjeka.

- Čovjek je sastavljen od 80% vode.

- Voda u velikim količinama izvire iz Svetog pisma.

- Zemlja bijaše pusta i prazna, tama se prostirala nad bezdanom, a Duh Božji lebdio je nad vodama. I reče Bog: „Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda! Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!“ Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora.

- Razdijelio je Bog vode od voda: vode koje donose blagoslov i vode koje dopuštaju prokletstvo

- U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila. Reče Bog: „Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom, uništiti ću ih.“

- Posljedica takva ponašanja je pljusak koji je padao na zemlju 40 dana; voda se digla visoko iznad zemlje tako da je prekrila sva najviša brda pod nebom.

- Noa i nekolicina dobrih ljudi, vjernih Bogu bi spašena.

- Pojavila se duga, znak saveza.

- Duga iz jedne jedine kapi vode,

- iz jedne jedine zrake sunca.

- Čuj, Bog nad vodama, Bog nad vodama silnim.

- Voda donosi slobodu.
- A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga na dvoje.
- Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem, dok je Bog svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio.
- Kad su se razdvojile, Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo.
- Pruži Mojsije ruku nad more da se vode vrate na Egipćane. Tako vode, slijevajući se natrag potope svu vojsku faraonovu.
- Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda.
- Izraelci su zaštićeni vodama Crvenog mora od Egipćana, ali ih prati nova nevolja.
- Spasi me Bože: vode mi dođoše do grla! U duboku tonem vodu, pokrivaju me valovi. Oči mi klonuše Boga mog čekajući.
- Gospodin je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam. Na vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju.
- Pokrene Mojsije Izraelce od Crvenog mora, tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu našli. Dođu k Mari ali nisu mogli piti jer je voda bila gorka. Mojsije baci drvo u vodu i ona postane zdrava.
- Nakon ozdravljenja voda je postala spas za Izraelce.
- Nova žeđ. Daj nam vode da pijemo, viču Izraelci. Zašto si nas iz Egipta izveo? Da žeđom pomoriš nas, našu djecu i našu stoku ?
- Uzmi u ruku štap, udari po stijeni, iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije. I voda je potekla iz pećine.
- U pustinji hrid prolomi i napoji ih obilno kao iz bezdana. Iz stijene izbi potoke kao velike rijeke. Eno, udari u hrid i voda poteče i provreše potoci.

U lađi Isus spava, a diže se velika oluja.

- Gospodine, spasi, izgibosmo!
- Malovjerni, zašto se toliko strašite.
- I zapovjedi moru, i nastade duboka tišina.
- Tko je ovaj da mu se more pokorava.
- Bijaše svadba u Kani Galilejskoj.

- Nemaju vina.
- Što god vam rekne, učinite.
- Napunite posude vodom.
- I napuniše šest kamenih posuda.
- Zagrabite i nosite na stol.
- Ovo je najbolje vino.

Voda može i vino postati po riječima Isusovim.

- Ja vas krstim vodom, a iza mene dolazi Onaj koji će vas krstiti Duhom Svetim i Ognjem.

U znaku vode silazi Duh Sveti i vodi one koji ga žele slijediti.

Etiopljanin se vraćao sa hodočašća, a Duh reče Filipu:

- Hajde, primakni se tim kolima.

Filip se popne na kola i pita Etiopljanina koji je čitao proroka Izaiju:

- Razumiješ li što čitaš?

A ovaj mu odgovori:

- Kako bih mogao, ako me tko ne uputi.

Tada mu Filip navijesti Isusa.

Putujući, stigoše do neke vode i dvoranin reče:

- Što priječi da budem kršten?

Obojica siđu s kola, te ga Filip krsti i u taj tren Duh Gospodnji ugrabi Filipa, a dvoranin veselo nastavi svojim putem.

Duh Gospodnji povede proroka Jeremiju na istočnu stranu Doma, a ispod Doma izviralala voda, i reče:

- Ova voda teče u istočni kraj i spušta se u more, a kad se u more ulije vode mu ozdrave.
- Duž potoka na obje strane raste svakovrsno bilje. Plodovi mu za hranu, a lišće za lijek, jer im voda dotječe iz Svetišta.

Reče Isus Samarijanki:

- Daj mi piti.

Židovi se inače ne družu sa Samarijancima.

- Ti, Židov, od mene Samarijanke tražiš vode.

- Tko god pije od te vode, opet će ožednjeti. A tko pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikad ožednjeti; štoviše, voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom one vode koja struji u život vječni.

- Duh daje život vodi.

Blagoslivljaj Gospodina, dušo moja,
Gospodine, Bože moj, silno si velik!
Odjeven veličanstvom i ljepotom,
svjetlošću ogrnut kao plaštem.
Nebo si razapeo kao šator
na vodama sagradio dvorove svoje.
Od oblaka praviš kola svoja,
vjetrove uzimaš za glasnike,
a žarki oganj za slugu svojega.

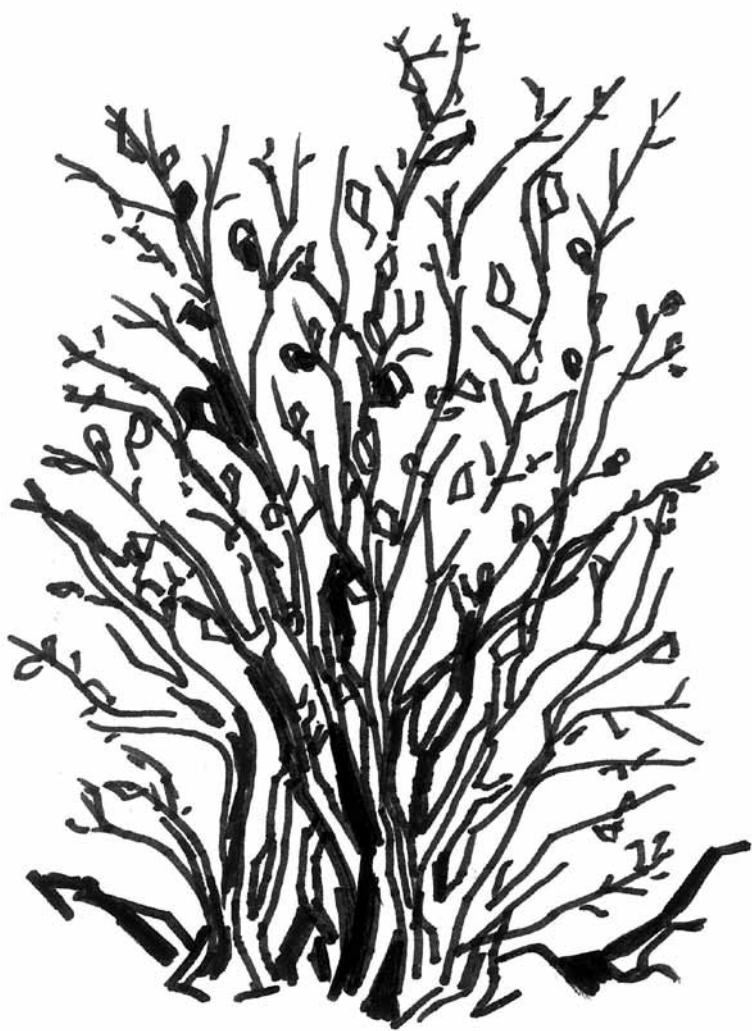
Zemlju si stavio na stupove njene:
neće se poljuljati u vijeke vjekova.
Pokrio si je vodama bezdanim ko haljinom,
iznad bregova stajahu vode;
na tvoju se prijetnju povukoše,
od tvoje grmljavine zadrhtaše.
Bregovi se digoše, doline spustiše
na mjesto koje si im odredio.
Odredio si granicu koju ne smiju prijeći,
da opet ne pokriju zemlju.

Izvore svraćaš u potoke
što žubore među brdima.
Oni poje sve živine poljske,
divlji magarci žeđ gase u njima.
Uz njih se gnijezde ptice nebeske
I pjevaju među granama.
Ti natapaš bregove iz dvorova svojih.
Zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku. (Ps 103)

- Voda je Božji dar čovjeku - za život čovjeka.
- Voda je podložna čovjeku, ali i ovisi o čovjeku.
- Kako se odnosimo prema vodi, tako nam ona uzvrća.
- Vode od Boga do nas vode i nas do Boga dovode.

(Blagoslov blagoslovljenom vodom.)

***ZAHVALA BOGU ZA
PLODOVE ZEMLJE***

BOG STVARA, MI POMAŽEMO

ULOGE: ANĐEO
DJEČAK
PJEVAČKI ZBOR

Pjesma: On daje život (*ili koja druga*)

DJEČAK: Posijao sam pšenicu, izrastao je kukolj.

ANĐEO: Bog je uskratio svoj blagoslov i neprijatelj je posijao kukolj.

DJEČAK: Zasadio sam vinograd, izrasla mi vinjaga.

ANĐEO: Bog je uskratio svoj blagoslov i neprijatelj je zasadio vinjagu.

DJEČAK: Posijao sam sjeme jedne paprike, urodilo mi petnaest vrsta.

ANĐEO: Bog je blagoslovio djelo tvojih ruku i zato ti je urodilo toliko vrsta paprike.

DJEČAK: Zasadio sam jedno stablo jabuke, a ubrao sam pet vrsta jabuka.

ANĐEO: Bog je blagoslovio djelo tvojih ruku, zato si dobio toliko vrsta jabuka.

DJEČAK: Hvala ti, Bože, za kap jutarnje rose, hvala za tišinu noći u kojoj se stvara novi život iz zdravoga sjemena.

ANĐEO: Ako sjeme bačeno u zemlju ne umre, ostaje samo, ako li umre, donosi obilat rod.

DJEČAK: Hvala ti, Bože, za spoznaju stvaranja, rasta i umiranja.

ANĐEO: Kad bi Bog prestao održavati svijet, svega bi nestalo i nas bi nestalo.

DJEČAK: O da! Vidljivo je prolazno, nevidljivo je vječno. Hvala ti, Bože, za spoznaju da bitne stvari ne ovise isključivo o nama.

Pjesma: Gospodine, pomози nam

1. Gospodine Bože, zahvaljujemo za sve dobre darove koje si nam dao.
2. Gospodine Bože, zahvaljujemo za svu prirodu koju si nam stvorio.
3. Gospodine Bože, blagoslovi orahe i jabuke koje si nam dao.

4. Gospodine Bože, blagoslovi hranu našu svagdašnju, kruh i kolače.
5. Gospodine Bože, oprosti nam što smo hranu prezreli bacajući kruh.
6. Gospodine Bože, oprosti nam što smo tako nemarni zahvalu ti dati.

IMA LI MJESTA ZA SVE

ULOGE: DIJETE
ZRNO
KUKOLJ
SLUGE
VINOGRADAR
SKUPINA PJEVAČA

DIJETE: Bog nam je dao i zemlju i plodove za život. U svojoj zahvalnosti pjesmom i riječju vraćamo Bogu dar za uzdarje.

Pjesma

DIJETE: Zasijao sijač svoju njivu. Sjeme je snivalo u novoj postelji.

ZRNO: Jedva čekam naći svoje novo mjesto i novi dom. Imat ću puno susjeda i društva mi neće nedostajati. Krećem na putovanje života. Moj se životni san ispunja. Bit ću bogat i slavan. Rast ću obasan suncem, umivan rosom, hranjen zemljom i zalijevan kišom. Moja će radost biti plodovi kao Božji darovi. Čovjek će živjeti po njima.

DIJETE: Noću je došao neprijatelj i zasijao kukolj.

KUKOLJ: Napokon sam na putovanju života. Kamo su me posijali tu ću i uzrasti. Darovat ću svijetu svoje plodove.

ZRNO: Noćas je netko došao k nama. Što li traži u našem gnijezdu?

KUKOLJ: Tko se to javlja?

ZRNO: Tko si ti i odakle si?

KUKOLJ: Ja sam tu posijan i tu ću rasti.

ZRNO: To je moje mjesto. Mene je tu sijač posijao.

KUKOLJ: To je moje mjesto. Sijač je mene tu posijao.

ZRNO: Nema tu dovoljno mjesta. Ja sam prije došao tu.

KUKOLJ: Ja sam sada došao tu i tu ću ostati.

ZRNO: Nećeš jesti moju hranu, nećeš piti moju vodu.

KUKOLJ: Hranit ću se ovom hranom i poжити ovom vodom.

ZRNO: Neće biti dovoljno za sve.

KUKOLJ: Što me briga za tebe. Ja ću ispuniti zadatak koji mi je sijač postavio.

ZRNO: Ja onda neću moći ispuniti zadatak koji je meni sijač zadao.
Kako ću uzrasti i napuniti klas.

KUKOLJ: Briga me za tebe. Ja sam već pustio svoje korijenje.

ZRNO: Od mojega si uzeo, neće ti biti blagoslovljeno.

DIJETE: Niknuše žito i kukolj. Rasli su jedno uz drugo sanjajući vlastite snove. Dođe vrijeme žetve. Žeteoci zastadoše, jer je kukolj u žitu. Pozvaše Gospodara.

SLUGE: Kako na tvojoj njivi rastu dvije vrste žita?

GOSPODAR: Ja sam zasijao samo žito, a neprijatelj je zasijao kukolj.
Najprije pokupite kukolj i spalite na vatri, a zatim žito spremite u moju žitnicu.

DIJETE: Zasadio čovjek vinograd. Noću dođe neprijatelj i zasadi vinjagu. Trsje raste, a vinjaga buja. Dođe vrijeme plodova.

SLUGE: Malo je grožđa, Vinogradaru.

VINOGRADAR: Vinjagu zasadi moj neprijatelj. Sasijecite vinjagu i spalite je na vatri, da grožđe može sazreti. A grožđe pokupite u moje posude. Od grožđa će postati vino za radost i zdravlje čovjeka.

DIJETE: I kruh i vino za život su svijeta jer ih Isus sjedini u Gozbi ljubavi.

Pjesma

DIJETE: Bog nam je dao i zemlju i plodove za život. U svojoj zahvalnosti pjesmom i riječju vraćamo Bogu dar za uzdarje.

(BLAGOSLOV)

SUDBINA JABUKE

ULOGE: PROMATRAČ
JABUKA
VJETAR
CRV
DJEČAK
DJEVOJČICA

PROMATRAČ: Jedna se jabuka rodila na stablu na izmaku proljeća. Neugledna, sićušna, zelena, skrivena ogromnim lišćem. Nije mogla vidjeti ništa osim grančice na kojoj je rasla. Zatresao vjetar lišće i jabuka ugleda sunce. Osjetila je njegovu toplinu i počela se crvenjeti. Bila je sva ponosna na svoju ljepotu. Samo joj nešto nije bilo dovoljno jasno.

JABUKA: Prekrasna sam, a čemu. Zašto uopće ovdje visim?

VJETAR: Nećeš još dugo.

JABUKA: A kamo ću ubrzo?

VJETAR: Ja ću te ponijeti na svojim krilima.

JABUKA: Tko si ti?

VJETAR: Ja sam vjetar.

JABUKA: Kamo ćeš me ponijeti?

VJETAR: Na zemlju.

JABUKA: Je li to jako daleko?

VJETAR: Pogledaj dolje. Kad popusti peteljka kojom si pričvršćena za granu, ja ću te ponijeti na tlo, da se ne razbiješ na svojem prvom putovanju.

JABUKA: Što bi bilo da se razbijem?

VJETAR: Istrunula bi i opet postala dio zemlje kao što si i prije bila.

JABUKA: Ja nisam bila nikakva zemlja. Mene nije ni bilo.

VJETAR: Da, da! Bila si zemlja i zrak i toplina i svjetlost.

JABUKA: A sada sam samo jabuka.

VJETAR: Tako je.

JABUKA: Nisam samo jabuka. Ja sam nešto puno više.

VJETAR: Ti si samo jabuka.

JABUKA: Osjećam da sam puno više... A što je to jabuka?

VJETAR: Ti si plod koji koristi čovjeku za hranu. Ti si stvorena radi čovjeka.

JABUKA: Neću biti ničija hrana. Ako me netko pojede neće me više biti.

VJETAR: Ti si zato stvorena da budeš hrana.

JABUKA: Nisam samo zato. Ja sam više, više od toga.

VJETAR: Budi, ako želiš. Što me briga. Što ja imam s tim? Kad ti peteljka popusti ja ću doći da te ponese na zemlju, da se ne razbiješ, ako želiš. Ili se želiš razbiti? (*ode*)

JABUKA: Što bi bilo od mene da se razbijem? Samo zemlja? Ja sam više od same zemlje. Ja sam jabuka. Nešto sa mnom nije u redu. Što je to? (*dolazi crv*)

CRV: Kakva prekrasna svjetlost. Otkad sam se rodio bio sam u mraku. Lutao sam hodnicima koje sam sam iskapao u svojoj hrani i što je ovo? Ako prijedem vrata, kojih više nema jer sam ih pojeo, upast ću u veliku rupu, u bezdan, gdje nema hrane i umrijeti od gladi.

JABUKA: Tko si ti?

CRV: Ja sam crv.

JABUKA: Što radiš tu?

CRV: Tu sam se rodio, pravio tunele, hodnike, labirinte i došao do vrata kojih više nema i skoro poginuo. A tko si ti?

JABUKA: Ja sam jabuka.

CRV: Ti si moja mama, moj život.

JABUKA: Ti nisi moje dijete. Ti si uljez. Moje dijete me ne bi uništavalo.

CRV: Ti jesi moja mama, i moj dom, i moja hrana, i moj život.

- JABUKA:** Znači da bi me ti mogao pojesti, a vjetar je rekao da sam ja hrana čovjeku. Onda vjetar laže. Ti si mi neprijatelj, a ne čovjek. Tko je onda čovjek?
- CRV:** Ne znam. Nikada nisam čuo za čovjeka. Mama, ti ćeš mi reći, ti to znaš.
- JABUKA:** Nisam ja tvoja mama. Ti si uljez. Ti si mi neprijatelj. Zbog tebe bi mogla stradati i moja djeca.
- CRV:** Gdje su ti djeca? Tko su tvoja djeca? Samo sam ja tvoje dijete!
- JABUKA:** Moja djeca su u postelji, a ti si uljez.
- CRV:** Znam! Vidio sam tvoju djecu. Tako su sićušna i u tvrdoj postelji. Tako je tvrda da je nisam mogao pojesti, ni napraviti hodnik uz njih. Tamo su tvoja djeca. A tko sam onda ja? (*dolazi vjetar*)
- VJETAR:** Ti si dotepenac.
- CRV:** Tko me donio i sigurno izgubio?
- VJETAR:** Ja sam te donio dok je jabuka bila još cvijet.
- CRV:** Onda si ti moj tata?!
- VJETAR:** Ja sam te samo donio, nisam te rodio.
- CRV:** A gdje su mi tata i mama?
- VJETAR:** Idi ih tražiti!
- CRV:** Gdje da ih tražim kad je moj život ovdje.
- VJETAR:** Moraš napustiti svijet jabuke i naći ćeš roditelje u njihovu svijetu, u zemlji.
- CRV:** Strah me je.
- VJETAR:** Ne boj se. Ja ću te ponijeti na svojim krilima.
- CRV:** Oho, oho! Netko ide za mnom. To su sigurno mama i tata. Ne idem ti ja nikuda, vjetre. Idi ti samo svojim putem.
- VJETAR:** To su sjemenke jabuke.
- CRV:** Kako znaš?

VJETAR: Ti si im napravio put i one sada idu za tobom.

JABUKA: Da! To su moja djeca. Ti si uljez i gubi se odavde. Ne diraj moju djecu!

CRV: Stoje mi na putu i ne mogu se vratiti.

VJETAR: Kreni na mojim krilima. Odnijet ću te tvojim roditeljima. Ne boj se.

PROMATRAČ: I crv je krenuo iz jabuke, na vjetru se spustio do zemlje i nestao u njoj. Iza njega su krenule sjemenke. Cijeli je svijet bio pred njihovim očima. Vjetar samo što nije ponio i sjemenke kad su naišla djeca.

DJEVOJČICA: Krasne li jabuke.

DJEČAK: Da je uberemo?

DJEVOJČICA: Baš sam gladna.

DJEČAK: I ja sam gladan.

DJEVOJČICA: Podijelit ćemo je po pola.

DJEČAK: Nemamo je gdje oprati.

DJEVOJČICA: Neoprano voće ne smijemo jesti, jer to nije zdravo.

DJEČAK: Gledaj. U njoj je crv. Ta je jabuka zdrava.

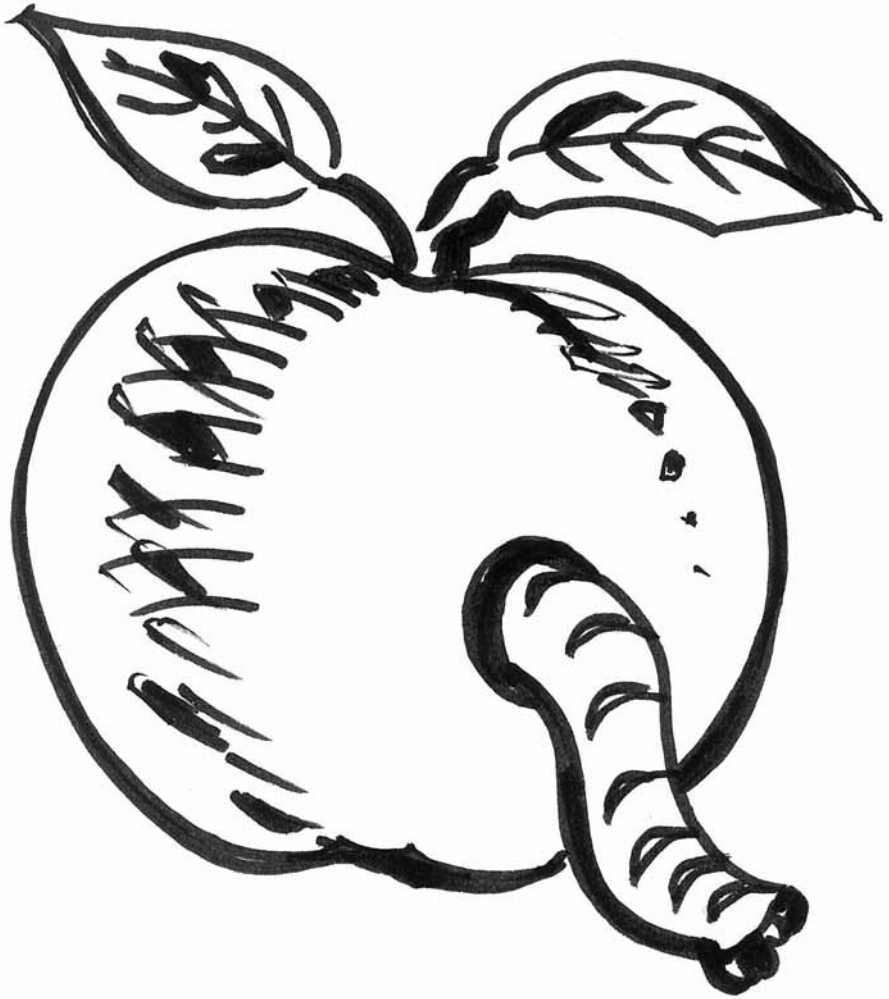
DJEVOJČICA: Ja vidim samo sjemenke.

DJEČAK: Onda je tu bio crv i napravio put sjemenkama.

DJEVOJČICA: Svako zlo za neko dobro.

DJEČAK: Posadit ćemo sjemenke, pojest ćemo jabuku.

JABUKA: Znam zašto sam stvorena. Sada znam zašto sam živjela.

NADMETANJE

ULOGE: LEA – djevojčica
MAK – dječak
KORIJEN
STABLJIKA
LIST
CVIJET
PLOD
SJEME

LEA: (*lomi kruh*) Kako je slastan ovaj zalogaj.

MAK: Pala ti je mrvica.

LEA: Što znači jedna mrvica, ona i nije važna.

MAK: Koja mrvica je manje važna, bez mrvica nema ni kruha.

LEA: A od čega će nastati mrvice?

MAK: Bez tijesta nema mrvice.

LEA: Od čega će nastati tijesto?

MAK: Bez brašna nema tijesta.

LEA: Od čega će nastati brašno?

MAK: Od zrnja.

LEA: Od čega će nastati zrnje?

MAK: Od ploda.

LEA: Od čega će nastati plod?

MAK: Od cvijeta.

LEA: Od čega će nastati cvijet?

MAK: Od čega, od čega,... od vode, zraka, hrane iz zemlje,...

LEA: Što je tu najvažnije?

MAK: Nema najvažnije, sve je jednako važno.

LEA: Ako upitamo koju biljku.

- MAK:** Pitaj bilo koju.
- LEA:** (*dolazi do "dijelova biljke"*) Što je najvažnije?
- KORIJEN:** Ja sam najvažniji, bez mene ne bi bilo života.
- STABLJIKI:** Ja sam najvažnija, bez mene ne bi korijen mogao ništa postići.
- LIST:** Ja sam najvažniji, bez mene biljka ne bi mogla opstati.
- CVIJET:** Ja sam najvažniji, bez mene ne bi bilo osnove za plod.
- PLOD:** Ja sam najvažniji, bez mene ne bi bilo sjemena.
- SJEME:** Ja sam najvažnije, bez mene ne bi bilo novog života.
- LEA:** I tko je od vas najvažniji?
- KORIJEN:** Pogledaj me. Niti me ne vidiš. Ja sam nevidljiv, a o meni ovisi život cijele biljke. Nitko ne mari za mene, a da me nema, ni biljke ne bi bilo.
- STABLJIKI:** Pogledaj moj stas, moju visinu i moju čvrstinu. Ni jedan čovjek ne može izgraditi takvu građevinu, toliko visoku na tako malom temelju.
- LIST:** Pogledaj moju ulogu, hranim cijelu biljku. Ne bi bilo ni cvijeta ni ploda, bez golemog rada moga.
- CVIJET:** Pogledajte moju boju, jer pripremam raskoš svoju za dolazak pčele cvijetu, za budućnost ovom svijetu.
- PLOD:** Tek po meni imaš smisla, jer sam stanodavac svemu što se zove sjeme, nosim vrlo dragocjeno breme.
- SJEME:** Svi ste vi pod mojom sjenom, jer u meni život leži. Kada za to dođe vrijeme, rodit će se život svježi.
- MAK:** Ako korijen ne upije hranu iz zemlje i ne pošalje je u stabljiku, a stabljika pomoću lišća ne nahrani cvijet, nema ni ploda, ni sjemena i nema novoga života.
- LEA:** I što je onda najvažnije?
- MAK:** Ako mene pitaš, odgovor znaš. Sve je dragocjeno i neprocjenjivo.
- SVI:** A iza svega stoji Bog.
- LEA:** Zahvalimo Bogu za sve plodove naše zemlje.

NIKOLINJE

CIPELA ZA SVETOG NIKOLU

ULOGI:
IVA
JAN
TOM
SKUPINA PJEVAČA

Pjesma

- IVA:** Cipelice moja lijepa, tebe nešto novo čeka. Zamalo ćeš biti puna, darovima prepuna. Nikola će noćas doći i tebe će napuniti, ja ću sutra po te doći, radosno te isprazniti. *(stavlja cipelu u prozor i ode)*
- JAN:** Čije li je ovo djelo? Cipelica neka mala! Darova bi samo malo u cipelu ovu stalo. Bolje da ja stavim veću. *(uzima manju, ostavlja svoju veću i ode)*
- IVA:** *(dolazi)* Dugo sam spavala. Nadam se da je sveti Nikola već prošao i cipelicu moju napunio. Ma, gle čuda, cipela je ovo druga, nije moja, čija li je? Prašna je i prazna. Nikola se sigurno sa mnom našalio. Uzeo moju čistu cipelu, a ostavio tuđu, prašnjavu. Što li mi želi poručiti? Možda želi da očistim ovu cipelu da je može napuniti. Kome će je darovati? A da je ja napunim... Trebala bih pronaći svoju cipelu i darove iz nje staviti ovamo. To bi bila dva dobra djela.
- TOM:** *(ulazi)* Nikola ne bi cipelu mijenjao nego bi samo darove stavio.
- IVA:** A tko bi onda cipelu zamijenio?
- TOM:** To je sigurno bio netko drugi.
- IVA:** Moram pronaći odgovor. *(ode)*
- TOM:** Pomoći ću prijateljici pronaći odgovor. *(krene prema izlazu)*
- JAN:** *(ulazi)* Nadam se da je Nikola cipelu napunio, a pravi vlasnik zakasnio, pa će darovi biti moji. Cipela je moja, ali je prazna. Sigurno je vlasnik prepoznao tuđu cipelu, darove pokupio, a moju cipelu lijepo ostavio. Barem bih ja tako učinio. Uzalud sam cipelu zamijenio. A što ako Nikola još stvarno nije došao. Neka moja cipela još ostane. *(ode)*
- IVA:** *(ulazi)* Bilo bi dobro da očistim ovu cipelu i stavim dar u nju pa da vidim što će Nikola učiniti.

- TOM:** Ideja ti je jako dobra. (*Iva očisti cipelu, stavi u nju dar i ode*)
- JAN:** (*ulazi*) Kako sam glup što nisam ostavio obje svoje cipele. I onu ukradenu! Imao bih tri cipele pune darova. Možda još nije kasno da donesem i preostale cipele. (*odlazi*)
- TOM:** (*za Janom*) Taj bi trebao biti vlasnik ove cipele i kradljivac prijateljičine. Bilo bi dobro da ispraznim ovu cipelu. (*uzme dar iz nje i odnese ga*)
- JAN:** (*nosi cipele*) Još i ove dvije. Cipela je prazna. Sigurno je došao pravi vlasnik, primijetio da cipela nije njegova, uzeo samo dar, a cipelu ostavio. Kako da pronađem vlasnika? Što će mi samo jedna tuđa prazna cipela. Trebao sam uzeti samo dar, vratiti tuđu cipelu i kvit. Ovako od darova ništa. Ostavit ću sve tri cipele. Možda Nikola dođe ponovno. (*ode*)
- TOM:** (*iz prikrajka*) Sada bih najradije uzeo ove cipele i otkrio varalicu svojoj prijateljici. Onda bih ja ispao kradljivac jer sam uzeo dar iz cipele. Najbolje da vratim dar u cipelu. A kako će onda prijateljica otkriti varalicu? (*stavlja dar u Ivinu cipelu i ode*)
- JAN:** Ako je Nikola ponovno prošao, tri su cipele pune darova. (*pogleda cipele*) Ne može biti. Dar je samo u tuđoj cipeli. Nikola je prepoznao moju prijevaru i ostavio dar samo u pravoj cipeli. Najbolje da uzmem samo taj dar koji mi se nudi. Što će mi ta jedna cipela?
- TOM:** (*dolazi*) Čija je to cipela?
- JAN:** Nemam pojma. Ja sam tu ostavio cipelu, a sada su još dvije.
- TOM:** A čije su te dvije?
- JAN:** Nemam pojma. Dar je samo u mojoj cipeli.
- TOM:** Netko ti je podmetnuo svoje cipele.
- JAN:** Ali je Nikola prepoznao varalicu pa je stavio dar samo u moju cipelicu.
- TOM:** Kako je Nikola pametan. On točno zna tko je varalica.
- JAN:** Kako bih mogao otkriti vlasnika ovih cipela?
- TOM:** Trebao bi ići od kuće do kuće kao kraljević za Pepeljugom i tražiti vlasnika. Samo, ti imaš dvije cipele, a kraljević je imao jednu.

- JAN:** Onda ću uzeti dar iz svoje cipele, a ove ponijeti i tražiti vlasnika.
- TOM:** Bolje ti napuni ove dvije cipele darovima, a vlasnik će sam doći po njih. Ne moraš ga tražiti. Zna on da je tu stavio cipele za Nikolu. Budi mu ti Nikola.
- JAN:** A to nikako. Bolje da pričekam pravoga Nikolu da donese darove i u ove cipele. (*ode*)
- TOM:** Najbolje da uzmem prijateljevu cipelu dok još nije nestala s darom. (*uzme cipelu i ode*)
- JAN:** (*vraća se*) Samo su moje cipele ostale i to prazne. Kakav je to Nikola pa pravi razliku među cipelama. Trebao sam uzeti dar dok je još bio tu. Znači, vlasnik je uzeo samo svoju cipelu i svoj dar.
- IVA:** (*dolazi*) Da vidim što je Nikola učinio. Dvije prazne cipele. Jesi li vidio da je netko ovuda prošao?
- JAN:** Nisam vidio nikoga.
- IVA:** Ja sam tu ostavila cipelu, a Nikola je odnio moju i ostavio ove dvije prazne. Meni ne trebaju cipele, ja sam samo željela neki darak.
- JAN:** Možda tebi ne odgovaraju te cipele.
- IVA:** Ne bih uzela tuđe cipele.
- JAN:** Možda se Nikola s tobom samo našalio.
- IVA:** Ne vjerujem. Nikola je ozbiljan. To bi mogla biti đavolja posla. Krampus uvijek laže i vara. On bi htio i mene prevariti. Ne bi bilo dobro nasjesti na to. Idem potražiti pravi odgovor. (*ode*)
- JAN:** Kako me je prepoznao i otkrio? Mogao bi me prokazati drugima, a onda ja ne mogu djelovati. Moram odmah pobjeći. (*uzme cipele i ode*)
- TOM:** (*vraća cipelu s darom*) Najbolje da varalice uvijek završe praznih ruku, kao i ovaj varalica.
- IVA:** (*ulazi*) Nisam našla odgovor. A gle, moje cipele s darom. (*pogleda dar*) Takav isti dar sam ja stavila u onu cipelu koja je bila tu.
- TOM:** Vidiš prijateljice, sve što daruješ drugima, vraća se tebi. Vraća se uvećano.
- IVA:** Ovo je točno ono što sam ja darovala.

TOM: Doći će sveti Nikola i tvoj će dar biti udvostručen.

IVA: Što daruješ vraća ti se uvećano.

TOM: Pozovimo Nikolu pjesmom da što prije dođe.

Pjesma

PISMO JEDNOG POSPANCA SVETOM NIKOLI

ULOGI: MAK
EMA
SKUPINA PJEVAČA

Mak i Ema sjede za stolom i nešto pišu dok ne završi pjesma (po želji)

MAK: Ako sva djeca pišu pisma sv. Nikoli, kada će ih on sve stići pročitati?

EMA: Anđeli će mu čitati pisma.

MAK: Zar je sv. Nikola nepismen?

EMA: Kad bi bio nepismen ne bismo mu trebali pisati pisma.

MAK: Ja sam pri kraju sa svojim pismom.

EMA: Neće ti sv. Nikola donijeti što ti želiš, nego što si zaslužio.

MAK: Ne znaš ni što sam napisao.

EMA: Što god da si napisao, sv. Nikola ti neće donijeti ništa.

MAK: Kako ti možeš znati što će Nikola učiniti?

EMA: Znam da ti nećeš dobiti ništa.

MAK: Ja znam da ću dobiti ono što sam napisao, a ti nećeš dobiti ništa. Ja sam baki rekao što želim, a ona je obećala da će Nikoli šapnuti moju želju.

EMA: A, ne, neće ti to proći kod sv. Nikole, jer nisi zaslužio.

MAK: Ti si neki sudac da znaš prosuditi kome će sveti Nikola što donijeti. Vidjet ćeš da će moja cipela biti puna.

EMA: Jako sam znatiželjna. Vidjet ćemo ujutro. (*ode*)

MAK: Je li moja seka zavidna ili se boji da sveti Nikola neće njoj donijeti dara. Ja sam za da joj donese što god da je poželjela. Ima sveti Nikola dovoljno darova za sve koji su mu napisali pismo. Najprije ću staviti cipelu, a onda idem pisati zadaću. Sv. Nikola ne voli lijenu i pospanu djecu.

(Stavi cipelu ispred stola, sjedne pisati zadaću i „zadrijema“ nad njom. Dođe Ema i probudi ga.)

EMA: Već spavaš, a još nisi napisao zadaću. Zato ti sveti Nikola neće donijeti dara.

MAK: Što? Zaspao sam? Nemoguće. Mogao je sveti Nikola doći i proći i zaobići me. Nisam zaspao, ja ne spavam samo tako kao ti.

EMA: Dobro da sam naišla, inače tvoja zadaća ne bi bila gotova tko zna do kada.

MAK: Nemoj mi smetati dok pišem zadaću, molim te.

EMA: Da te nisam probudila, spavao bi sigurno do jutra.

MAK: Pusti me na miru, molim te, nemoj biti dosadna.

EMA: Mogla sam te ostaviti da spavaš, ali onda ne bi napisao zadaću.

MAK: Ostavi me na miru, m o l i m t e ...

EMA: Dobro, možda zadaća ipak dočeka jutro. *(ode)*

(Mak piše zadaću i opet „zadrijema“. Dođu djeca i pjevaju mu pjesmu Bratec Martin.)

MAK: Jesam li spavao? Kao da sam čuo svoju budilicu. Je li to već jutro? *(pogleda bilježnicu)* Moja zadaća još nije gotova. Koliko je 27 + 46? Tko će mi to pomoći? Da zovem mamu? Onda bi seka dotrčala i rugala mi se. Bolje da računam sam. A sveti Nikola bi trebao do jutra pohoditi i moju cipelu. *(Počinje računati i opet „zaspi“, dolazi Ema.)*

EMA: Opet je zaspao i nije dovršio zadaću. Baš je veliki pospanac. Lako je njemu u cipelu staviti dar, a i cipelu je ostavio ovdje, a ne u prozoru. To znači da sveti Nikola mora doći ovamo. Pozovimo mi svetog Nikolu da donese dar mome braci i svima koji još nisu pozaspali.

(pjesma Sveti Niko svijetom šeta ili koja druga dok ulazi sv. Nikola)

SVETI NIKOLA I PREVARANT

ULOGE: ANĐEO
PERO
MAJA
TOMO
DORA
SKUPINA PJEVAČA - ANĐELA

zbor djece *Anđeli plešu i pjevaju Gloria – Jean Paul Lecota ili koju drugu pjesmu*

ANĐEO: Nikola će s Neba poći da bi mog'o k vama doći. Anđeli će pratit njega, donijet će vam blaga svega. Ako netko dobar nije, đavao se njemu smije, ako netko koga vara, nema njemu danas dara.

SVI ANĐELI: Nikola će krenut' s Neba, našu pomoć sada treba. (*odu*)

PERO: Čuo sam anđele kako razgovaraju ovdje, pa mislim da bi sv. Nikola mogao ovuda proći. Mogao bih ovdje ostaviti svoju cipelu da dobijem dar i od njega. Od bake ću dobiti dar u prozoru njezine sobe, a od mame u prozoru svoje sobe.

MAJA: Koga misliš obradovati tolikim darovima?

PERO: Sebe. Razumije se. To će biti darovi samo za mene. Meni puno treba.

MAJA: Kakav si ti siromah. Da sam na mjestu tvoje bake ili mame tvoje bi cipele ostale prazne. Sveti Nikola nas uči dijeliti darove potrebnima – siromašnima i nevoljnima. Ti zacijelo ne pripadaš ni jednoj od tih kategorija ljudi.

PERO: Mene uopće ne zanima Nikola, ni tvoji siromasi ni nevoljnici, nego samo darovi.

MAJA: Najvredniji dar je onaj kojega darujemo od srca, nije važno koliko je velik.

TOMO: Jeste li vidjeli negdje moju cipelu? Nosio sam je sv. Nikoli i putem ju izgubio (*pokaže poderanu vrećicu*), nisam primijetio da mi je vrećica poderana. Ako ste je slučajno našli ili je našete, znajte da je moja.

- MAJA:** Ja je nisam vidjela nigdje.
- PERO:** Nisam ni ja. Ako je nađemo, vratit ćemo ti je, jer sada znamo da je tvoja. (*odu*)
- TOMO:** Znam da sam je imao još tamo, a ovdje je više nema. Da to nije došao anđeo i sam odnio cipelu svetom Nikoli. Samo, ako ne vrati cipelu onamo gdje ju je našao, ja je neću moći naći kad ne znam gdje sam je izgubio.
- PERO:** (*nosi cipelu*) Je li to tvoja cipela?
- TOMO:** Nije.
- PERO:** Kakva je tvoja cipela?
- TOMO:** Nije tako lijepa. To i nije bila moja cipela.
- PERO:** (*publici*) Znači da je i on prevarant. (*prema njemu*) Ukrao si je nekome, pa izgubio, to je baš peh.
- TOMO:** Nisam je ukrao. Pripada mojem prijatelju.
- PERO:** Zar ti je prijatelj dao cipelu samo tako ili je htio dvostruki dar (*publici*) kao i ja. (*prema njemu*) Ja ne dajem svoje cipele za Nikolu nikome, osim mami i baki (*publici*) i Nikoli usput gdje god bio. (*prema njemu*) Mogao bi netko uzeti dar koji mi je dao sveti Nikola, onda to i ne bi bilo baš dobro.
- TOMO:** Ja svojega prijatelja nikada ne varam. Što bi meni značilo njegov dar? Ništa.
- PERO:** Zašto si onda uzeo prijateljevu cipelu? I još je izgubio.
- TOMO:** Cipela je sigurno kod svetog Nikole, samo ne znam gdje će je ostaviti, jer ne znam gdje mi je ispala.
- DORA:** (*ulazi*) Traži se jedna mala cipela. Trebamo je dati svetom Nikoli da je napuni za jednog potrebnika. Ne možemo je naći. (*publici*) Je li cipela kod nekoga od vas? Tko nađe cipelu, dobit će dvostruki dar od svetog Nikole. Nema je ni kod koga. Onda idem dalje tražiti. (*ode*)
- MAJA:** (*ulazi s cipelom*) Je li to tvoja cipela? Našla sam je u parku.
- TOMO:** Nije. Nisam još ni bio u parku.

- DORA:** (*ulazi*) Još se uvijek nitko nije javio da je našao cipelu tvogega prijatelja. Nestala je i cipela s moga prozora.
- TOMO:** Ja sam cipelu putem izgubio, a cipela pripada mome prijatelju. Moram pronaći cipelu prije nego što stigne sveti Nikola. (*ode*)
- DORA:** (*gleda u Perinoj ruci cipelu*) Čija je to cipela?
- PERO:** Donio sam je Tomi misleći da je njegova.
- DORA:** Ovako izgleda moja cipela. (*uzvikne*) To je cipela s moga prozora.
- PERO:** Veliš da je to tvoja cipela. Svejedno je još prazna. Evo ti je.
- DORA:** Vrati je gdje si je uzeo prije nego što sveti Nikola stigne, inače će ostati prazna. Sveti Nikola puni darovima samo cipele koje su u prozoru.
- PERO:** No, dobro. (*ode*)
- DORA:** Mogla sam ostati bez darova radi onog lopova koji krade tuđe cipele. Da sam slučajno bila pohlepna pa stavila obje cipele, ostala bih bez njih.
- TOMO:** (*ulazi sav sretan*) Našao sam cipelu, ali je bila prazna jer je sveti Nikola nije pronašao ni napunio. Sada će moj prijatelj ostati tužan.
- DORA:** Neće! (*vadi dar*) Evo, stavi ovo u cipelu.
- MAJA:** I ovo! (*vadi svoj dar*) A kad sveti Nikola dođe, neka i on stavi svoj dar.
- DORA:** Tvoj će prijatelj biti jako sretan.
- MAJA:** Djeco, jeste li vi spremni dati svoj dar u ime svetog Nikole kojoj dragoj osobi? Ako jeste, onda ste zaslužili primiti dar i od svetog Nikole. Samo ga najprije pozovite pjesmom.

Pjesma Sveti Nikola – M. Martinjak ili koja druga

NIKOLA TIHO DOLAZI

- ULOGE:** MIŠKO - DJEČAK
KARLA - NJEGOVA SESTRICA
MOLITELJ I MOLITELJICA - DJECA
SKUPINA PJEVAČA I PLESAČA
DJECA
SVETI NIKOLA
- MIŠKO:** (*birajući broj na mobitelu*) Halo! Je li tamo sveti Nikola... Nije? Opet krivi broj!... (*okreće se publici*) Znete li vi broj svetog Nikole?
- KARLA:** Bolje ti, Miško, napiši pismo svetom Nikoli, prije će stići do njega!
- MIŠKO:** Kako si ti zaostala Karla! Pismo putuje nekoliko dana...
- KARLA:** Pa pošalji mu pismo e-mailom!
- MIŠKO:** E, sad mi se praviš napredna! A što ako sveti Nikola ne otvara svoju elektroničku poštu ili mu se zablokira kompjutor.
Ne, ne, najbolje je ovako, mobitelom, da se odmah i izravno čujem sa svetim Nikolom! (*nastavlja dalje birati brojeve na mobitelu*)
- KARLA:** Onda ti samo nazivaj! Vrti sve brojeve po redu pa ti se možda javi i "gospodin Krampus"... Kako bi to bilo dobro!
- MIŠKO:** Tko ti je taj Krampus?
- KARLA:** Krampus ti je... Krampus je... On je... To je kad ti obeća dar, a ne da ti ga! To je Krampus!
- MIŠKO:** Onda si ti Krampus! Obećala si mi prošlih praznika novu kapu šiltericu, a još je nisam dobio. Za takvog mi Krampusa ne treba ni mobitel, ni telefon! Ja želim dobiti svetog Nikolu, jer sam čuo da se njegovo vrijeme približava. Moram ga podsjetiti da ne zaboravi na moje darove. Sigurno ih ima puuuno...
- KARLA:** Ima ih puuuno, ali ne za tebe! On će doći samo dobroj djeci. Koliko ja znam, ti nisi tako dobar.
- MIŠKO:** Kako nisam, kad sam redovito pisao zadaću i učio..., sve otkako sam čuo za svetog Nikolu! I na misu idem redovito!
- KARLA:** Trebao si i prije biti marljiv. Sveti Nikola gleda na sve!

- MIŠKO:** Za ono prije sam zamolio Isusa za oprostjenje i oprostio mi je. A Isus je veći i jači od svetog Nikole. I onda će Isus reći Nikoli (*Miško sad mijenja glas*) – “Odnesi Nikola i Mišku darove, jer ih je zaslužio!”... Uostalom, što ti, Karla, imaš s mojim darovima!?
- KARLA:** Ništa. Ne određujem ja Nikoli kome će što dati, samo da sam na njegovu mjestu ti ne bi ništa dobio!
- MIŠKO:** Ti nećeš ništa dobiti, jer si zločesta! Jučer si lagala mami. No, ne brini se, nisam te odao.
- KARLA:** Mama je ionako saznala istinu.
- MIŠKO:** A ti si onda valjda dobila što te ide, i bez mene!
- KARLA:** Ništa nisam dobila, Nikola još nije došao!
- MIŠKO:** Ne govorim o darovima nego o kazni.
- KARLA:** Mama mi je oprostila kad sam joj se ispričala i nisam dobila nikakvu kaznu.
- MIŠKO:** Svejedno, zato ti Nikola neće donijeti dara!
- KARLA:** Hoće! Sigurno! I lani mi je donio.
- MIŠKO:** Samo ga nisi vidjela! Ja ću ove godine i vidjeti Nikolu!
- KARLA:** Nećeš, Sveti Nikola se ne može vidjeti.
- MIŠKO:** Ja ga zato i zovem da dođe, da ga vidim. I da mi osobno uruči dar. Jer, kad bi mi ga slao po tebi, vjerojatno bih dobio pedeset posto, odnosno pola dara!
- KARLA:** Baš si sto posto neduhovit! Misliš da sam ja kao ti?
- MIŠKO:** (*ponovno nazivajući*) Halo...? Halo...?
- KARLA:** Eto ti, nećeš uspjeti dobiti svetog Nikolu da ti dođe!
- MIŠKO:** Varaš se! Kad ne mogu Nikolu dobiti mobitelom, dobit ću ga na drugi način. Ako ne uspijem ja, uspjat će netko drugi. (*okreće se publici i govori*) Ima li među vama dobrih pjevača? Nikola će doći poslije pjesme.

(Na scenu, iz publike, dolazi skupina pjevača i uz glazbenu pratnju zajedno s djecom pjevaju Kad se spusti tiha večer... Uz pjesmu i spontano plešu. Nakon pjesme i plesa vrate se na svoja mjesta.)

KARLA: (*rugajući se*) Ha, ha, nije ti Nikola Indijanac da će se odazvati na ples!

MIŠKO: (*češkajući se po glavi i bradi*) Imaš pravo. Moram potražiti drugo sredstvo koje će biti djelotvorno.

KARLA: Na primjer?!

MIŠKO: Na primjer... na primjer... molitva! Molitva je najučinkovitije sredstvo!

KARLA: Baš ti znaš moliti!

MIŠKO: Što, ne znam?! Znam ja jako dobro moliti. No,... sada ću zamoliti nekoga drugoga, ali tebe neću! (*okreće se publici*) Ima li ovdje nekoga tko bi mogao zamoliti svetog Nikolu da dođe? Nikola neće moći odbiti vašu molbu... (*iz publike dolaze dječak i djevojčica, a Miško nastavlja*) Bravo, vi ćete to. Samo hrabro zamolite Nikolu da dođe.

MOLITELJ I MOLITELJICA:

(*naizmjenično, strofu po strofu*)

Sveti Niko, ja te molim
malo brige nam posveti,
darova ti imaš puno
pa se naše djece sjeti!

One djece koja gladna
lutaju po četvrtima,
traže hrane i topline
ručicama promrzlima.

One djece što su sama,
rastavljenih roditelja,
i nemaju doma svoga,
rodbine ni prijatelja.

One djece "k'o zločeste",
a sama si nisu kriva,
prepuštena sama sebi,
pa ih društvo izrabljiva.

Dobre djece, sretne djece
što su dare zaslužila
marnim radom i učenjem
svoje dane ispunila.

Sada dođi, ja te molim,
u prostore naše ove,
sveti Niko, dođi sada,
i Miško te sa mnom zove!

(Dječak i djevojčica se vraćaju na svoja mjesta.)

KARLA: Molitvi treba vjera. Ako ne vjeruješ čvrsto dok moliš, molitva ti nije uslišana. Tvoji molitelji, izgleda, nisu imali vjere...

MIŠKO: Ti nemaš vjere, zato Nikola nikako ne dolazi! Sad ćeš vidjeti da će doći. Pozvat ću ga još jednom pjesmom. Pjesma je dvostruka molitva. A ti, vjeruj ili odlazi, da Nikola može doći. Nemoj svojom nevjerom sprječavati Nikolu. Ako ne zbog mene, a onda radi ovih ovdje! *(pokazuje na publiku)*

KARLA: Maknut ću se, ako baš želiš, ali ti Nikola neće doći!
(odlazi u kut scene)

MIŠKO: *(publici)* Doći će, to znam. Pozovite ga vi svojom pjesmom. Na takvu će molitvu Nikola sigurno doći!

(Djeca pjevaju pjesmu Sveti Niko dođi skoro...)

KARLA: *(iz prikrajka)* Nema ti Nikole, nema ga, nema, rekla sam ti!

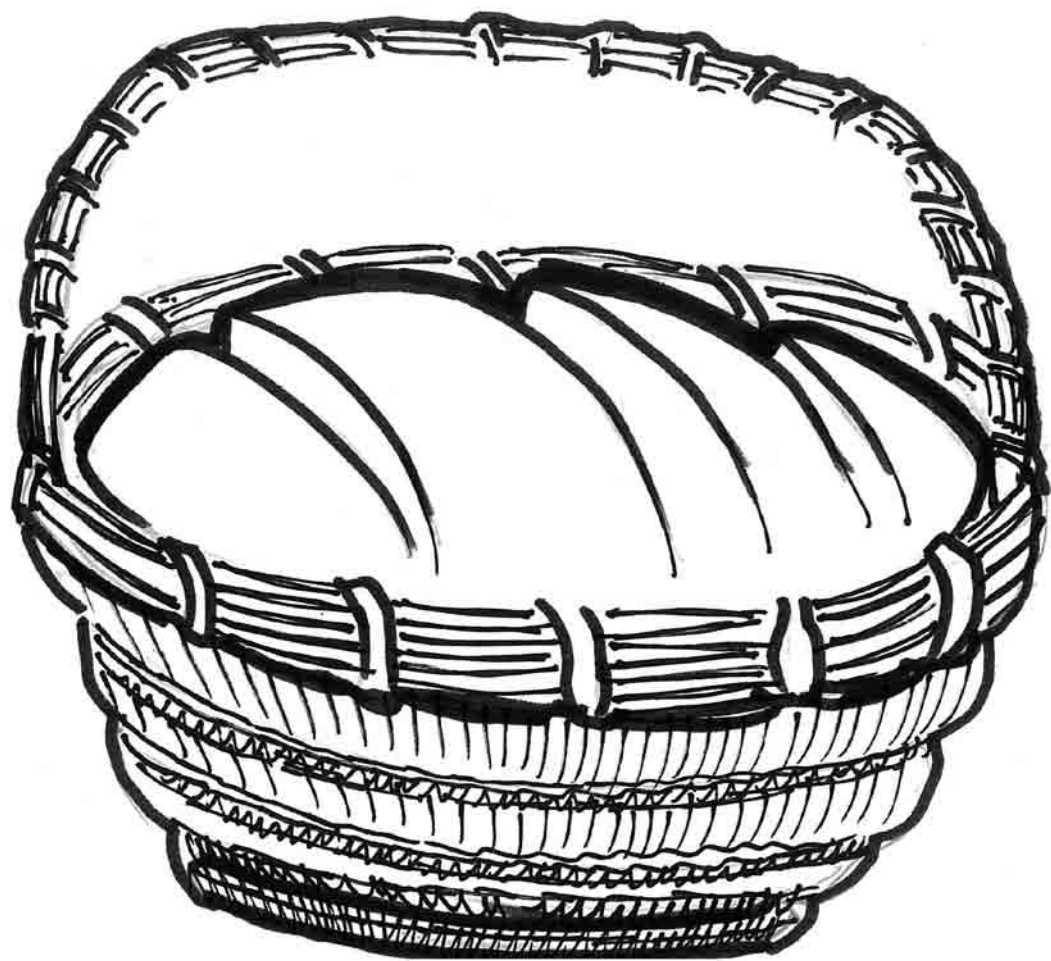
MIŠKO: Ti si prava stara baba. Gubi se odavde, jer samo smetaš!
(Karla se povlači, a Miško prođe dvaput preko scene, gundajući)
A Nikole nema... A Nikole nema.. *(potom se i on povlači sa scene, kao "pokisli miš", a iza njega tiho ulazi sveti Nikola, tako da ga Miško ne vidi)*

SVETI NIKOLA: Čuo sam, čuo i vidio sve vaše pozive! I ples, i molitvu, i pjesmu! I bilo mi je tako milo sve slušati i gledati, da se nisam htio odmah pojaviti! Malo sam se pritajio i tiho uživao... No, sada evo me – da podijelim darove!

(slijedi podjela darova)

BOŽIČNE

BOŽIĆNA PRIČA

ULOGI: TEA – dijete
MIA – mama ili starija sestra
MARIJA – Isusova Majka
JOSIP - Marijin zaručnik
ANĐEO – Gabrijel
GLASNIK – rimskoga cara
TIN – siromah bez posla
PETAR – prodavač kruha
DAN – dijete rastavljenih roditelja
POL – siromah izbačen iz stana
(likovima, osim Mariji i Josipu, može se promijeniti rod)

Pjesme se mogu ubaciti po slobodnom izboru

Scena – slobodan prostor ili kakva soba

(Pjesma po želji – npr. Blagoslovljen koji dolazi – A. Igrec)

TEA: Pričaj mi o Djetetu koje je Bog bilo, a Čovjekom postalo.

MIA: Davno je to bilo, drugačija su vremena bila tada, nego što su sada.

TEA: Ali život je isti i čovjek je isti, a i Bog je isti.

MIA: Istina, samo je vrijeme drugačije.

TEA: Pričaj mi o vremenu onom i ovom.

MIA: Vrijeme je bilo tjeskobno, bezizlazna tjeskoba naroda. A onda je došla Marija.

(ulaze Marija i anđeo)

(pjesma po želji – jedna adventska pjesma npr. Poslan bi anđel Gabrijel)

ANĐEO: Ti ćeš roditi Sina i dat ćeš mu ime Emanuel. On će spasiti svijet od grijeha njegovih.

MARIJA: Kako će to biti? Ja sam Bogu zavjetovala djevičanstvo.

ANĐEO: Sila će te Svevišnjega osjeniti, zato će to Dijete biti sveto, Sin Božji i tvoj.

- MARIJA:** Evo službenice Gospodnje.
- JOSIP:** (*ulazi*) Moja je zaručnica trudna, što da učinim?
- ANĐEO:** Ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. (*ode*)
- JOSIP:** Marijo, tvoje Dijete, Božje Dijete i meni je povjereno. Zvat će se Emanuel.
- GLASNIK:** (*ulazi*) Čujte i počujte! Stiže naredba cara Augusta da se izvrši popis pučanstva. Svatko se treba upisati u svome plemenu ili rodnom gradu. Naredba se treba obvezno izvršiti. (*ode*)
- JOSIP:** Marijo, trebamo u Betlehem, Davidov grad.
- MARIJA:** Krenimo. Čeka nas daleki put. (*uzima torbu i daje je Josipu*)
- TIN:** (*ulazi*) Ja sam siročić, trebam pomoć, a nitko me ne sluša ni ne gleda.
- JOSIP:** Zašto misliš da si siročić?
- TIN:** Mama ni tata nemaju posla, a ja isto tako.
- JOSIP:** Što ćemo sada. Imamo dva kruha. Možemo li jednoga darovati?
- MARIJA:** Bog se uvijek brine za svakoga.
- JOSIP:** (*daruje kruh*) Da bude i za tebe i za nas.
- TIN:** Hvala dobri ljudi, neka vas blagoslovi Bog. (*ode*)
- JOSIP:** Lakši smo za komad kruha, a put je još dalek.
- MARIJA:** Bog je uvijek uz nas.
- JOSIP:** Znam, Marijo, posebno sada. Kao što mi je anđeo rekao.
- PETAR:** (*nosi torbu punu kruha*) Ne mogu više nositi toliki teret. Da mogu i putem prodati koji komad bilo bi mi lakše i isplativije. (*dodje do Marije i Josipa*) Vidim, putujete... možda daleko.
- JOSIP:** Putujemo u Betlehem.
- PETAR:** To je dalek put. Sigurno ćete biti gladni. (*vadi dva kruha*) Evo vam okrepe. A meni će biti lakše s manjim teretom. (*ode*)
- MARIJA:** Darovali smo jedan kruh, a dobili dva. Bog nam je već uzvratio dvostruko.
- JOSIP:** Bog se zaista ne da natkriliti.

(Pjesma po želji, a može i bez nje)

- DAN:** (*ulazi*) Ja ne mogu dalje. Tu ću skončati dane i više se ne mičem odavde.
- JOSIP:** Jesi li gladan?
- DAN:** Nisam.
- JOSIP:** Jesi li žedan?
- DAN:** Nisam.
- JOSIP:** Jesi li bolestan?
- DAN:** Nisam.
- JOSIP:** A što ti se onda događa?
- DAN:** Samo sam umoran.
- JOSIP:** Od čega si umoran?
- DAN:** Od života.
- JOSIP:** Još nisi pravo ni počeo živjeti, koliko ja vidim.
- DAN:** Imate pravo. Ja i ne živim svoj život.
- JOSIP:** A čiji onda?
- DAN:** Očito svojih roditelja.
- JOSIP:** Kako? Roditelja?
- DAN:** Tata i mama se stalno svađaju. Jedan hoće jedno, drugi drugo. Na koncu su se rastali. Svaki me vuče na svoju stranu. Mama veli kako je tata nikakav i kako ja ne smijem biti kao on, da će me tata pokvariti. Tata kaže kako je mama nikakva i kako me samo kvari. Ja želim pripadati i jednom i drugom, jer mi trebaju i tata i mama.
- JOSIP:** Znači da tata i mama tebe jako vole, a međusobno imaju problema. Svaki se problem može riješiti, samo treba tražiti rješenje i imati strpljenja sa sobom i s drugima. Ti zacijelo voliš tatu i mamu i pomoći ćeš im pronaći rješenje. Vjeruj mi da ćete ga naći. Samo idi hrabro i ne boj se.
- DAN:** Lako je tebi reći. To ne ide samo tako.

- JOSIP:** Znam, zato ti i kažem da ideš hrabro i ne bojiš se. Znam da će sve biti dobro.
- DAN:** Lako je tebi i tvojoj ženi.
- JOSIP:** Nije nam bilo lako, ali nam je Bog pomogao. Zamoli i ti Boga za pomoć. Sigurno će ti pomoći.
- MARIJA:** Neka tebe i tvoju obitelj Bog blagoslovi. (*Dan ode*)
- JOSIP:** Nismo mu ni ponudili kruha, a imamo ga dvostruko.
- MARIJA:** Ovaj dječak nije bio gladan kruha.
- JOSIP:** Bio je gladan obitelji i mislim da će mu Bog pomoći.
- MARIJA:** Hoće. Ubrzo.
- JOSIP:** A naš je put još tako dalek.
- MARIJA:** Da, dalek je, jako dalek.
- JOSIP:** Gdje ćemo naći smještaj?
- MARIJA:** Bilo gdje, samo da možemo malo otpočiniti.
- POL:** (*dolazi*) Još mi je samo ovo trebalo. Ni ovce, ni novce, ni krov nad glavom.
- JOSIP:** Što te nosi u ovo doba kad je najljepše biti kod kuće?
- POL:** Dobri čovječe, nemam ni ovce, ni novce ni krova nad glavom.
- JOSIP:** Što ti se dogodi, ubogi stranče?
- POL:** Ostao sam bez posla, kredit mi pojeo kuću i svu imovinu, ostao sam na cesti.
- JOSIP:** Nisi sam u takvoj situaciji. Ima više takvih ljudi.
- POL:** Ali je meni moj problem najveći. Što ću sada? Kamo da krenem?
- JOSIP:** Bog će se pobrinuti i vidjet ćeš da ima rješenja.
- POL:** Za mene je sve gotovo. Nemam više ni od čega, ni zašto živjeti.
- JOSIP:** Bog ti je dao život i On te uzdržava na životu. Uputi Njemu svoju molitvu, vidjet ćeš da će te uslišati.
- MARIJA:** On će te blagosloviti.

POL: Molite sa mnom i za mene da izdržim.

MARIJA: Vrijeme je da potražimo prenoćište.

POL: Zar i vi nemate gdje stanovati?

JOSIP: Mi putujemo u Betlehem.

POL: Potražit ću vam smještaj. (*ode*)

MARIJA: Naći ćeš i sebi dom.

(*Pjesma po želji – npr. Bog je moj Spasitelj – Maja Majcen*)

JOSIP: Možemo li nastaviti put? Više nismo daleko.

MARIJA: Još večeras trebamo stići, vrijeme se približilo.

POL: (*ulazi*) Nisam našao ništa, nitko neće ni čuti, jer sam rekao da je žena trudna.

JOSIP: Baš nitko nije otvorio vrata svoje kuće.

POL: Nitko. Tek je jedan siromah rekao da ima na pašnjaku nedaleko Betlehema štala u kojoj je vidio jednoga vola, a štala je dosta prostrana. Mogli biste sa mnom tamo, jer i ja imam namjeru tamo prenoćiti.

JOSIP: Vidiš da ti se Bog pobrinuo za krov nad glavom.

POL: Pođite sa mnom pa ćemo ga zajedno podijeliti.

JOSIP: Krenimo. (*odu Pol, Marija i Josip*)

TEA: I što je onda bilo?

MIA: Bog je postao čovjek i darovao svoj blagoslov siromahu, jer su pastiri donijeli Novorođenome darove, a Josip je nahranio siromašnog čovjeka. Taj je siromah postao vrlo sretan i radostan, a nije mogao shvatiti otkuda mu ta radost.

TEA: Zacijelo je primio blagoslov Djeteta za koje je tek od pastira saznao da je to Bog sišao s neba u liku malog Djeteta.

(*Pjesma po želji - božićna*)

ISUS NA BICIKLU

ULOGI: IVAN – dječak
TINA – dječakova sestra
PRVI VILENJAK
DRUGI VILENJAK
KERUBIN – anđeo
SERAFIN – anđeo
PRVI PASTIR
DRUGI PASTIR
GAŠPAR – jedan od mudraca
MELKIOR – jedan od mudraca
BALTAZAR – jedan od mudraca
DVORANIN
HEROD - kralj
MARIJA – majka Isusova
JOSIP – Isusov poočim
PJEVAČKI ZBOR
SKUPINA ANĐELA
SKUPINA PASTIRA I PASTIRICA

*Pozornica: U sredini jedan stolac, u pozadini zbor ili skupina pjevača.
Ivan i Tina se šeću.*

TINA: (*drži papir u rukama*) Jesam li konačno naučila ovu recitaciju?

IVAN: Već sam je i ja naučio slušajući tebe. Odrecitiraj je još jednom pa ću ti reći je li sve u redu.

TINA: Tama je svud vladala tad
snivao san Betlem je grad.
Budna je tek čekala noć
znala je Bog k Zemlji će doć.

Zvijezde se tad najljepše sjaj
izli nad taj sanjarski kraj.
Zlatom je sav posula put,
štalu i tih s jaslama kut.

Išli su s njom k štalici toj
ljudi i bijel' anđela roj

Vidješe tu, stupiv na prag,
rodi se Kralj moćan al' blag.

Znali su svi, travka i cvijet:
rodi se Brat skroman i svet.
Slave ga vijek beskrajni svi
slavu Mu sad pojmo i mi.

(D. Domjanić) (*može se staviti zvučna kulisa te pjesme – R. Tačlik*)

IVAN: Dobro je, ali nisi bila dovoljno tajanstvena.

TINA: Kako to „tajanstvena“?

IVAN: Ovako – tama mora biti tamno, a kad dođeš do zvijezda mora biti svjetlo!

TINA: Super! Još da netko ima na brigu paliti i gasiti svjetla...

IVAN: To ti učini svojim glasom.

TINA: Ja ću uzeti svijeću pa ću paliti i gasiti. Zgodno, zar ne?

IVAN: Pa će ti se svi rugati, a nitko ti neće zapljeskati...

TINA: U crkvi se ionako ne plješće... Ništa se ti ne brini, recitirat ću ja itekako izražajno ili kako ti kažeš „tajanstveno“. Uostalom, vidjet ćeš i čuti i sam!

IVAN: O da! Večeras i ja idem na polnoćku. Prvi put. Svi iz kuće idemo! Isus nas zove na proslavu svoga rođendana! A to se ne propušta... (*zijeвне nekoliko puta*) Ipak, već sada mi se tako spava... No, naša je baka rekla – „Kad legneš na slamu pod stol, lijepo ćeš sanjati!“

TINA: Ja neću spavati pod stolom kad imam krevet!

IVAN: Ali Isus je spavao na slami! Bilo mu je lijepo, jer je Mama bila pokraj Njega.

TINA: Neka! Neću na slamu. Oštra je i gruba!

IVAN: Ja ću na slamu. Osim ako ne zaspim prije nego što se dovučem do nje...(*opet zijeva*) Samo ću malo sjesti...(sjeda na stolac)

TINA: (*odlazeći*) Ja odoh u krevet, a ti sanjaj na slami koliko te volja!

(*Ivan zaspi na stolcu. Dođu dvojica vilenjaka i stanu svaki sa strane, te naprave krug oko njega.*)

PRVI VILENJAK: Zaspao je.

DRUGI VILENJAK: Odvest ćemo ga u naš svijet snova!

(Odnose ga sa stolcem u stranu ili iza pjevača. Ulazi skupina anđela i pjevaju pjesmu „Slava Bogu na visini“.)

KERUBIN: Dijete se rodilo, a nema nikoga da ga obiđe...

SERAFIN: Pođimo probuditi pastire. Oni će se odmah odazvati.

(Anđeli odlaze. Dolaze pastiri i slažu vatru u sredini, sjednu i usput pjevaju pjesmu „Rosite nebesa odozgor“.)

PRVI PASTIR: Kao da sam čuo neki poziv?!

DRUGI PASTIR: Čini se da nas to netko zove!

(ulazi Ivan)

IVAN: Tko ste vi?

PRVI PASTIR: Mi smo betlehemijski pastiri.

IVAN: Odakle ste stigli ovamo?

PRVI PASTIR: *(nasmije se)* Ha, ha, ha! Čuj ga. Pa tu je naš dom!

DRUGI PASTIR: *(Ivanu)* A ti, kao da si stigao iz budućnosti!

IVAN: Svašta! Ja sam tu doma, a vi ste uljezi! Tko vas je zvao?

PRVI PASTIR: Mi smo tu na betlehemijskim poljima i ti si došao k nama.

DRUGI PASTIR: Pogledaj oko sebe! Uvjeri se!

IVAN: *(zbunjeno se ogledava)* Kakav divan san. Još bih samo trebao naći Isusa jer noćas slavimo njegov rođendan, zapravo „rođennoć“!

DRUGI PASTIR: Ti ne sanjaš. Mi smo stvarno tu, samo si ti odnekuda došao...

IVAN: Nije ni važno kad je tu tako lijepo!

(Jedan anđeo se približi pastirima i otpjeva pjesmu „O pastiri, vjerni čuvari“. Nakon pjesme pastiri poskoče.)

PRVI PASTIR: Znači, rodio se? Rodio se novi Kralj!

DRUGI PASTIR: A gdje je?

KERUBIN: U štalici, na slamici. Gledajte svjetlost!

(Anđeo ode u smjeru svjetlosti, a pastiri užurbano viču.)

PRVI PASTIR: Brzo, treba pripremiti darove!

DRUGI PASTIR: Ja ću vunu!

TREĆI PASTIR: Ja ću mlijeko!

ČETVRTI PASTIR: Ja ću sir!

PETI PASTIR: Ja ću janje!

ŠESTI PASTIR: Ja ću ovcu!

SVI PASTIRI: Živio novi Kralj! Živio naš Kralj!

(Odlaze pjevajući pjesmu „Hajd'mo, braćo sada“)

IVAN: Ostao sam sam.

PRVI VILENJAK: *(javlja se iz pozadine)* Nisi sam. Pogledaj!

(Dolaze tri mudraca i zbor pjeva pjesmu „O sveta tri kralja“.)

GAŠPAR: Što nam znači sva naša mudrost kad smo izgubljeni!

MELKIOR: Možda i nismo! Gledajte! Opet zvijezda! Pođimo u onom smjeru!

BALTAZAR: Oh, samo da stignemo na vrijeme, pa da zbacim teško breme! Od silne želje bridim, samo da novog Kralja vidim! Tada će život moj ostvariti cilj svoj!

IVAN: *(dolazi pred njih)* A gdje su vam darovi za Kralja?

GAŠPAR: *(iznenađeno)* A tko si sad pak ti, dječaće?

IVAN: Ja sam Ivan i spremam se proslaviti Njegovu „rođenunoć!“

MELKIOR: Čiju?

IVAN: Pa, vašega Kralja!

BALTAZAR: A što ti baš o našem Kralju znaš?!

IVAN: Mnogo toga. Vidio sam ženu koja traži stan. Vidio sam pastire i anđele. Anđeo je rekao pastirima da se Kralj već rodio. Spremili su darove i krenuli za svjetlom u onom smjeru. A gdje su vaši darovi?

GAŠPAR: Tu su, tu su, ne brini se!

MELKIOR: Smirna, zlato i tamjan!

BALTAZAR: Dosta priče, braćo mudraci – da nam ne nestanu svijetleći znaci!

(Tri kralja odlaze uz pratnju pjesme „Tri kralja jahahu“.)

IVAN: *(pomalo tužno)* I ja bih išao za svjetlošću, ali nemam nikakva dara. Da mi je barem mama ovdje. Imao bih dar koji mi je mama stavila pod bor. Poželio sam bicikl i mama to zna...Sigurno mi je pripremila novi bicikl na dar...

DRUGI VILENJAK: Ako želiš bicikl, možeš ga odmah dobiti! Ali to bi bilo opasno za tebe, jer bi ga mogao izgubiti prije nego što nađeš novoga Kralja.

IVAN: O, ne! Ja dobro znam čuvati svoje stvari! A tuđe ne diram. Ja sam dobro mamino dijete. Pa, ti to znaš!

PRVI VILENJAK: *(pojavi se gurajući bicikl)* Onda, evo bicikla!

DRUGI VILENJAK: Dobro si ti dijete, Ivane, ali nisu svi ljudi dobri kao ti... *(ugledavši nešto vikne)* Bjež'mo!

(Vilenjaci i Ivan se brzo sklone u kut pozornice, na koju ulazi Herod sa svojom pratnjom, uz neku koračnicu ili drugu pjesmu.)

HEROD: Da sam bar poslao uhode za tim mudracima! Tada bih našao i tog njihovog „kralja“! Kao da im ja nisam dovoljan?!

DVORANIN: *(dodvornički)* Vaše veličanstvo, dijete se trebalo roditi u okolici Betlehema... Možda ih još stignemo?

HEROD: Pa to je blizu! Već su se morali vratiti ti mudraci – pajaci!

DVORANIN: *(zamuckujući, sa strahom)* Sigurno se neće vratiti ovim putem. Sigurno su prozreli vaš naum, veličanstvo, kralju Herode.

HEROD: Kako?! Prevaren sam! Opet sam prevaren! Svima ću odrubiti glave! *(maše prema dvoraninu koji se sklanja i saginje)* Još bi mi samo trebao izmaknuti taj njihov „novi Kralj“! Jesi li siguran da se već rodio?

DVORANIN: Sigurno je, kralju, sigurno...

HEROD: Što si ono rekao, gdje bi trebao biti rođen?

DVORANIN: U okolici Betlehema, vaše veličanstvo....

HEROD: Brzo, naredite mojim krvnicima da odu u Betlehem i poubijaju sve dječake! Tako će umrijeti i taj novi kralj.

DVORANIN: Svakako, odmah, veličanstvo, vaše veličanstvo, odmah, svakako, dakako...

HEROD: Idite smjesta, a ja se vraćam u svoj dvor.

(Odu svaki na svoju stranu.)

(Ivan i vilenjaci dolaze na sredinu pozornice.)

IVAN: Neće uhvatiti novoga Kralja, ja to znam!

PRVI VILENJAK: Tko ti je rekao da neće.

IVAN: Moja baka. Uvečer kad sam sjeo njoj u krilo, pričala mi je kako ima zločestih ljudi koji hoće Isusa ubiti. Tu je bio zločesti čovjek koji je htio ubiti Isusa. Ali je anđeo rekao svetom Josipu da uzme Dijete i njegovu Majku, pa da pobjegnu u Egipat. Tako su i učinili. To je bilo najpametnije...

(Ulaze Josip i Marija. Marija nosi Dijete. Josip ima pune ruke darova koje su donijeli mudraci i pastiri.)

MARIJA: Kako ćemo doći do Egipta? Uхватit će nas prije nego što se izvučemo iz sela i ubit će Dijete!

JOSIP: Ne boj se, Marijo! Otac nebeski će se pobrinuti za Dijete.

MARIJA: To mi je i anđeo rekao – „Ne boj se!“ I ne bojim se. Znam da će nam ubrzo doći pomoć, ali opet...

(Ivan otrči i doveze bicikl. Stane pred Mariju i Isusa i pokloni se.)

IVAN: *(pružajući im bicikl)* Zdravo, Kralju moj! Majko, ovo je dar za tebe i tvoga Sina!

MARIJA: Bog se uvijek pobrine u trenutku kad mi više ne vidimo izlaza!

JOSIP I MARIJA: Neka je blagoslovljen Bog!

(Zavežljaje povješaju na ručke bicikla, a dijete stave u košaricu na biciklu i polako odu.)

DRUGI VILENJAK: Sada se možeš ponovno vratiti u san.

(Posjednu dječaka na stolac koji je donio Prvi vilenjak. Ivan zaspi, vilenjaci odu, a dotrči Tina.)

TINA: Sretan Božić! (*zastane*) A ti još spavaš! Nisi bio ni na polnoćki!
Hajde, brzo bar po darove pod borom.

(Ivan se prene i skoči, otrči i ubrzo se vrati vesela lica.)

IVAN: Dar pod borom... Nema ga! Ipak nije bio samo san! Isus se odvezao
mojim biciklom i ostao živ. Živio novi Kralj!

PRIGODNE

SVJETLO

ULOGI: NADA – djevojčica
TAMA – osoba zamotana u crno
SVJETLO – osoba zamotana u bijelo

Na sredini pozornice stoji uljanica.

NADA: *(ulazi skakućući prema igri DAN – NOĆ, dođe do uljanice, uzme je i podigne)* – I bi večer, pa jutro dan četvrti. I reče Bog:
„Neka bude svjetlo.“

(dođu TAMA I SVJETLO, stanu iza nje)

SVJETLO: Upali me.

TAMA: Nemoj to činiti.

(Nada spusti uljanicu na pod, gleda je i sluša razgovor)

SVJETLO: Ja sam svjetlo svijeta.

TAMA: Ja sam tvoja negacija.

SVJETLO: Ne možeš mi ništa, ja sam jača od tebe.

TAMA: Što sam ti bliže, to sam jača.

SVJETLO: Ne možeš me dohvatiti nikada.

TAMA: Bez mene ti ne bi bila vidljiva, zato potpuno ovisiš o meni.

SVJETLO: Ja sam dar slijepima koji imaju zdrave oči.

TAMA: Jer ih ja obuzimam i gospodarim nad njima.

SVJETLO: Kada me dohvate, shvatit će tebe u tvojoj biti. Ti ih vodiš u ništavilo, a ja ih vodim u ljepotu boja.

TAMA: Moj je korak tvrd, a hod prijeteći.

SVJETLO: Moj je korak lagan, a hod umirujući.

TAMA: Moja ruka sije smrt, moja ruka je okrutna.

SVJETLO: Moja ruka sije spoznaju, moja ruka je besmrtna.

TAMA: Za mnom čovjek ide naprijed i vraća se istim tragom i ne zna da je tu već bio. Moja sjena sije sjenu i ne znaš gdje je početak, a gdje kraj.

SVJETLO: Moj put je vazda poznat. Njime čovjek uvijek ide naprijed.

TAMA: Ja sam put u propast, povratak na vlastiti trag bez početka i svršetka. Ja sam vječnost u traganju.

SVJETLO: Ja sam vječnost u nalaženju.

TAMA: Ja sam lualica vlastitog identiteta.

SVJETLO: Ja sam otkriće sebe i drugoga u vlastitoj biti.

TAMA: Ja sam kaos i nesporazum.

SVJETLO: Ja sam sklad i sporazum.

TAMA: Ja sam pružena ruka da ruši sve do čega dođe.

SVJETLO: Ja sam pružena ruka da pridrži sve što bi moglo pasti.

TAMA: Ja sam čežnja neispunjena.

SVJETLO: Ja sam ispunjenje svake čežnje.

TAMA: Ja sam vihor.

SVJETLO: Ja sam tišina.

TAMA: Ja sam smrt.

SVJETLO: Ja sam život.

TAMA: Ugasit ću te jednim dahom.

SVJETLO: Pobijedit ću te jednom zrakom.

TAMA: Kad te ugasim, bit ću kraljica, kraljica mraka.

SVJETLO: Možeš postojati samo izvan granica moga postojanja.

(Tama i Svjetlo odu, a Nada zapali svjetiljku i podigne je.)

NADA: Neka svjetlost svakoga od nas obasja svojom bjelinom, osvježi svojom svježinom i vodi nas u novi život spasenja.

UČITELJIMA OD UČENIKA

Svim dragim učiteljima
Učitelj je izvor znanja,
Učitelj je mudrost sama
I tamo gdje vlada tama
Učitelj već svjetlost sanja.

Gdje učitelj mudrost nosi,
Koja škrinja to sve krije.
Il' učitelj negdje prije
Od nekoga sve isprosi.

Provirit ću bilo kuda,
Znanje svoje provjeriti,
Vrijedit će moga truda.

Škrinju znanja potražiti,
Skrivena je ona svuda,
Tajnu njenu iznjedriti.

ULOGE:

ADA
BLAŽ

ADA: Reći će nam ova škrinja gdje se znanje sve sakriva.
(izvlači bilježnicu iz škrinje)

BLAŽ: Tu se, znači, krije znanje? Tek pisanka – ništa manje.

ADA: To ne može biti dosta. Od sveg znanja to tek osta.
(izvlači knjigu iz škrinje)

BLAŽ: Knjiga ti je izvor znanja, pisanka je od nje manja.

ADA: Marljiviji iz nje uče, bez knjiga se više muče.
(izvlači učitelja i učiteljicu iz škrinje)

BLAŽ: Ima ovdje nešto bolje, to se tiče svake škole.

ADA: Učitelj je iznad knjige, s nama vodi naše brige.

BLAŽ: Učiteljica nas tješi, sve nam brige brzo riješi.
(izvlači tatu i mamu iz škrinje)

ADA: Još su bolji tata, mama, oni su nam škola sama, koja uči neprestano, njoj je svako znanje znano.

BLAŽ: Kad bi oni znanje znali, ne bi nas u školu dali!

ADA: Ima netko iznad briga, tate, mame, škole, knjiga.

BLAŽ: Da vidimo tko bi bio, kamo bi se on to skrio?
(*izvlači iz škrinje sunce, na kojemu piše „BOG“*)

ADA: U Bogu je pravo znanje, dijeli nam ga na sve strane.

BLAŽ: Dao ga je tati, mami, učiteljima i nama da ga lako otkrijemo i njemu se radujemo.

ADA: Kada Boga ne bi bilo, ni ljubavi ne bi bilo, ni radosti ne bi bilo.

BLAŽ: Ni roditelji ne bi bili roditelji,

ADA: ni učitelji ne bi bili učitelji,

BLAŽ: ni knjige ne bi bile knjige,

ADA: ni pisanke ne bi bile pisanke,

BLAŽ: ni djeca ne bi bila djeca.

ADA i BLAŽ: U Bogu je ljubav, u Bogu je znanje, Bog je u svemu.

Pjesma: Samo Bog je ljubav moja

RAZGOVOR UČITELJA I UČENIKA

UČENIK: Učitelju, tko si ti?

UČITELJ: Ja sam uobličenje mudrosti koju pijem iz Izvora mudrosti da je mogu dijeliti...

UČENIK: Učitelju, tko sam ja?

UČITELJ: Ti si more u koje se ulijeva mudrost preko mene...

UČENIK: Učitelju, što mi daješ?

UČITELJ: Bogatstvo koje se ne može mjeriti – nedvojbeno bogatstvo, pravo bogatstvo...

UČENIK: Što želiš učiniti od mene?

UČITELJ: Sretnu i uspješnu osobu...

UČENIK: Gdje sam ja?

UČITELJ: U mome srcu... u mojim mislima... u mojim strepnjama... u mojim nadanjima... u mojoj budućnosti...

UČENIK: Učitelju, gdje stanuješ?

UČITELJ: U beskrajnosti... u tvome srcu...

U OGLEDALU DUŠE

ULOGE: ANĐEO
TEA – djevojka
POMETALO – ulična pometačica
ENA – gostioničarka
DUH – savjest

(radnja se odvija na zdenцу)

(može jedna pjesma)

ANĐEO: *(baca kamenčić u zdenac)* U ovim su se krugovima sve slike izmiješale. Tko će ih moći razlučiti? *(odmakne se)*

TEA: *(prilazi i nagleda se u zdenac)* Da vidim kako izgledam. Uh! Što je ovo? Ovo nisam ja. Ili, što je to odjednom?

ANĐEO: Dobro, dobro pogledaj i ne straši se... *(ode)*

TEA: *(ponovno gleda u zdenac)* Oko me sigurno ne vara. *(ulazi ENA)* Upravo sam tebe vidjela u zrcalu vode i odmah si tu.

ENA: Mislila si me se osloboditi.

TEA: To sam žarko željela.

ENA: Želja je jedno, a stvarnost je drugo.

TEA: Ja idem prema stvarnosti.

ENA: Tvoja je stvarnost zapravo zabluda.

TEA: Ja želim slijediti svoju stvarnost, makar po tvome to bila i zabluda.

ENA: Ipak ćeš doći na moje. To znači – tvoja stvarnost postat će zabluda i završit ćeš u mojoj stvarnosti.

TEA: Ti nisi moj anđeo. Ti si gostioničarka.

ENA: Otkuda ti sad ta ideja?

TEA: Vidjela sam u zrcalu zdenca. Možeš skrivati svoj identitet, ali mirišeš po dimu cigareta, nosiš miris vina gostionice i džepovi su ti puni novca koji si otela pijanim gostima.

ENA: Kad su bili budale pa su mi darovali. Ništa nisam otela. Sve je to bilo legalno.

TEA: Ne želim takvih darova ni takve zarade. Želim raditi svojim rukama za kruh svagdašnji i blagoslov Gospodnji.

ENA: Onda sam ja na krivom mjestu. (*ode*)

TEA: (*pogleda u zdenac*) Kako je brzo nestala, a još sam željela što god doznati...

(*dolazi Anđeo*)

ANĐEO: Jesi li spremna?

TEA: Pusti me još malo. Da se nagledam.

ANĐEO: Vratit ću se brzo. (*ode*)

POMETALO: (*dolazi*) Metem, metem sve pred sobom. Što se ne da, šutnem nogom.

ENA: Ne možeš me pomesti, ne želiš me šutnuti.

POMETALO: Ako si smeće, moja si sigurno.

ENA: Nisam smeće. Želim raditi svojim rukama za kruh svagdašnji i blagoslov Gospodnji.

POMETALO: Ako ne uključiš i malo pameti, mogla bi postati smeće kojim bi se svatko nabacivao, a onda tebe izrugivao.

ENA: A tko si ti?

POMETALO: Ja sam Pometalo. Metem, metem sve pred sobom, što se ne da šutnem nogom.

ENA: Pometalo si, veliš. To je dobra stvar. Vjetar će ti pomoći gdje ne možeš ti.

POMETALO: Metem, metem metlicom, a mogu i jezikom.

ENA: Srela sam ljude koji metu jezikom i nisu baš sretni. Zapravo, nakon svakog takvog metenja još su nesretniji. A ja želim biti sretna. Odlazi, molim te, i ne vraćaj se.

POMETALO: Znaj, da ja i tebe volim. Vratit ću se opet. Pribrat ćeš se ti i vidjeti da ogovor i kleveta nisu baš tako ružne stvari kako ti sada izgledaju.

Metem, metem sve pred sobom, što ne mogu, šutnem nogom.
Što ne metem metlicom, ja pometem jezikom. (*ode*)

ENA: (*gleda u zdenac*) Kakva grozna pojava. Hvala Bogu da je otišla i ostavila me na miru.

POMETALO: (*vraća se*) Vratit ću se opet. Još ćeš me i zvati. Ne zaboravi kako se zovem. Zovem se Oooooo. (*ode*)

ENA: Oooooo kakva strahota!

POMETALO: (*vraća se*) Evo me! Evo me! Nisam očekivala da ćeš me tako brzo dozivati. Baš mi je drago.

ENA: Odlazi! Odlazi! Ne zovem tebe. Idi! Idi! Meni treba Božji blagoslov.

POMETALO: Ne spominji Boga. On mi je smrtni neprijatelj. (*odlazeći*)
Ne spominji Boga.

TEA: (*gleda u zdenac*) Ovoga se stvora zaista teško osloboditi. Uvijek se skriva u blizini i vreba svoj trenutak.

DUH: (*dolazi*) Zato treba uvijek biti oprezan i budno paziti na život oko sebe.

TEA: Tko si ti? Jesam li te već vidjela?

DUH: Ja sam Savjest!

TEA: Što ćeš ti tu?

DUH: Budno ću pratiti svaki tvoj korak. I ne samo to. Ići ću ispred tebe i ukazivati na opasnosti.

TEA: Sada je jedna opasnost bila tu, a tebe nije bilo.

DUH: Da mene nije bilo ti bi već utonula u zlo. Već bi završila u gostionici i na ulici. Ali Netko te jako voli i ne da ti skrenuti na krivi put.

TEA: Tko je taj? Tako bih ga željela upoznati.

DUH: Jako ti je blizu. No, moraš se potruditi da ga otkriješ. Nije nasilan niti dosadan. Naprotiv, strpljiv je i realan.

TEA: Time si mi jako malo rekla.

DUH: Za sada ti je dovoljno. Dalje trebaš otkrivati sama. Pogledaj oko sebe, zemlja, polje, njive, vrtovi, šume, mora. Što se krije u njihovoj dubini, ne možeš otkriti, ako ne kopaš ili roniš.

TEA: Više volim roniti nego kopati.

DUH: No, ako zaroniš glavom u zemlju, ti ćeš stradati, a zemlja će i dalje skrivati tajnu. Ako glavom uroniš u ocean, nećeš mu doći do dna, izgubit ćeš život, a ocean će i dalje skrivati tajnu.

TEA: Znači, da ja ostanem po strani, a tajna neka ostane i dalje tajna.

DUH: Ako ostaneš po strani, tajna će ostati tajna za tebe, a otkrivat će je onaj koji uporno i ustrajno želi kopati i za tebe, a otkrivat će je drugi...

TEA: Ja želim otkrivati tajnu i pomalo je dostići.

DUH: Treba ti pomoć, jer ne možeš sama.

TEA: Može li mi pomoći gostioničarka ili uličarka...

DUH: Gostioničarka i uličarka te traže da te unište, a ne da ti pomognu.

TEA: Točno. Uličarka se boji Boga.

DUH: Pravo si shvatila. One ti ne mogu pomoći.

TEA: A može mi pomoći Bog.

DUH: Shvatila si bit stvari i sada kreni dalje. (*ode*)

TEA: Shvatila sam bit stvari i sada mogu dalje, ali nemam pojma kamo i kako. (*gleda u zdenac*)

ENA: (*ulazi*) Moja odora miriše na cigarete i moji su džepovi puni darova. Samo mi još treba za društvo netko kao što si ti.

TEA: Vratila si se. Baš dobro. Toliko sam te toga željela pitati... ali sada više nemam pitanja.

ENA: Trebala sam te odmah zavesti, a ne pustiti te da zdravo razmisliš.

TEA: Nemam više pitanja za tebe, samo molim Boga da ti bude blagi sudac, jer nisi spoznala pravu vrijednost stvari.

ENA: Kako sam mogla tako olako misliti da si ti lak plijen.

TEA: Idi i ponesi Božji blagoslov u svom srcu za svakog gosta koji dođe pijan ili nemoćan na tvoja vrata.

ENA: (*odlazeći*) Gubim! Gubim ! Gubim! Gubim!

TEA: Ne gubiš, nego dobivaš. Bog te blagoslovio.

POMETALO: (*ulazi*) Metem, metem sve pred sobom, što se ne da šutnem nogom. Metem, metem metlicom, a mogu i jezikom.

TEA: Još uvijek meteš. Meti, meti svako zlo, dovoljno je samo to.

POMETALO: Ne možeš mi ništa, jer si zlo i svašta....

TEA: Ne trebaš mi prijetiti, jer te se ne bojim.

POMETALO: Briga me je za te, jer ja tebi pravdu krojim.

TEA: Jezik može mnogo lošeg, al' može i stvari bolje...

POMETALO: Nitko tebe neće slušati kad ja jezik svoj ispružim...

TEA: Možeš reći što te volja, ja znam da mogu biti bolja.

POMETALO: Ti da budeš malo bolja... nastradala sva bi polja. I polja i more
velo i cijelo selo. Rado bi ti iskapala i sve tajne otkrivala.
Samo jednu ti ne možeš, iako to silno želiš. Želiš znati gdje se
skrivam i gdje ja to uživam. Neću tebi dati na znanje sve iz svoga
srca tajne.

TEA: Onda nisi to što misliš, jer ti tajnu čuvati želiš. To ti je vrlina prava,
hrana takva za sve zdrava.

POMETALO: Ja tu više nemam što tražiti, jer sam se tobom malo poigrala i
zato te izgubila. (*ode*)

TEA: Božji te blagoslov u dobro pretvorio, a meni je oči otvorio.
(*gleda u zdenac*) Sve su nestale, sve su se utopile.

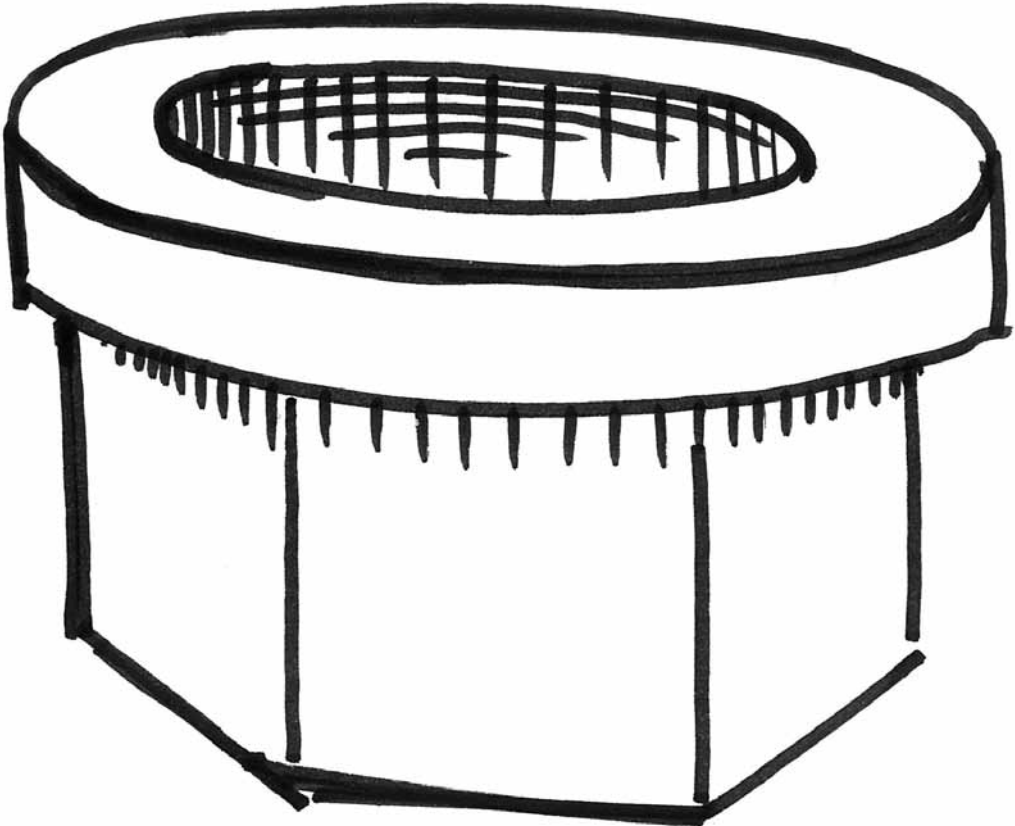
ANĐEO: (*ulazi*) Ostala si samo ti.

TEA: (*gleda u zdenac*) Vidim nekog drugog. Netko me zove.

ANĐEO: Što vidiš?

TEA: Vidim, vidim jasno. Vidim časnu sestru. Idemo put samostana...

(*pjesma npr. Krist na žalu*)

ZAMALO

ULOGE : IVO
VOĐA
SIROMAH
OHOLOST
ŠKRTICA
BLUDNOST
ZAVIST
NEUMJERENOST
SRDITOST
LIJENOST

Scena: slobodan prostor i vidno mjesto prikladno da se na njega stavi dragulj

IVO: Ako Bog da, bit ću bogat.

VOĐA: Bog neće dati.

IVO: Nego tko?

VOĐA: Sam ćeš si priskrbiti, ako budeš pametan.

IVO: Ja jesam pametan.

VOĐA: Što će ti onda Bog?

IVO: Bez Boga imam samo pamet, a s njim i bogatstvo.

VOĐA: S Bogom imaš samo Boga, a po pameti možeš postati bogat.

IVO: Bog će mi dati bogatstvo, jer mi je dao i pamet.

VOĐA: Onda si dužnik Bogu i za pamet i za bogatstvo. Nećeš mi moći vratiti ni jedno ni drugo, jer ćeš sve rasipati putem.

IVO: Pazit ću da ništa ne izgubim. *(ode)*

VOĐA: *(za njim)* Kad se obogatiš, javi mi se. Ne znaš ti da je bogatstvo moje područje i dajem ga kome hoću. A tko ga dobije mora mi predati svoju dušu. *(zove)* Dođite, Sedmorico moja!

(uđe sedam „glavnih grijeha“)

VOĐA: (*proziva*) Oholosti!

OHOLOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu šaptati na uho da se mora pokazivati kao veličina da bi bio uspješan. Skromnost mu može samo odmagati.
(*proziva*) Škrtosti!

ŠKRTOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu reći da mora čuvati stvari, a ne se razbacivati dijeleći drugima. (*proziva*) Bludnosti!

BLUDNOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu govoriti da treba uživati dok je vrijeme i prilika i dovest ćeš ga u takvu situaciju. (*proziva*) Zavisti!

ZAVIST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu staviti crva sumnje u srce i pokazivati uspješnog susjeda.
(*proziva*) Neumjerenosti!

NEUMJERENOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš ga navoditi na zabave u društvu pijanaca. (*proziva*) Srditosti!

SRDITOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu postaviti stupice da se srdi na brata. (*proziva*) Lijenosti!

LIJENOST: (*istupi naprijed*) Evo me, gospodararu!

VOĐA: Ti ćeš mu pokazati da se ne mora ništa truditi i da će imati sve što poželi, a to će biti kad mi preda dušu. (*svima*) Idite na posao Sedmorico moja. (*oni odu, a Vođa vadi iz torbe dragi kamen, stavlja ga na vidno mjesto i odlazi*)

(*može jedna prikladna pjesma*)

IVO: (*ulazi i zaustavlja se kod kamena*) Vidi, vidi ljepote. Ovo je sigurno netko izgubio. Kako ću pronaći vlasnika?

ŠKRTOST: (*ulazi*) Ne trebaš tražiti vlasnika, ti si vlasnik kad si ga našao. Tvoj je.

IVO: Nije moj, samo sam ga ovdje našao. Jesi li ga ti možda izgubio?

ŠKRTOST: Nisam.

IVO: Onda ću ga odnijeti na policiju, pa će oni pronaći vlasnika.

ŠKRTOST: Nemoj biti naivac. Netko će ga drugi prisvojiti ako ga tamo predaš.

IVO: Što onda. Za tuđe grijehе neću ja biti odgovoran.

ŠKRTOST: Bog će te pitati kako si postupio s blagom koje ti je poslao.
Rekao si da ćeš biti bogat.

IVO: Da, bit ću bogat, ali ne na taj način.

ŠKRTOST: Ako propustiš ovu priliku nikad nećeš biti bogat. (*ode*)

IVO: Onda ne dam nikome ovo bogatstvo.

(*ulazi oholost, a za njom siromah*)

OHOLOST: Bilo bi dobro da se pokažeš u drugom svjetlu, pa će ti ljudi vjerovati.

SIROMAH: Ne mogu tako nešto učiniti. Ja sam samo siromah, potreban tuđe dobrote.

OHOLOST: Pokazat ću ti kako se to radi. (*dođu do Ive*) Kako lijepo bogatstvo sjaji u tvojim rukama.

IVO: Nije moje.

OHOLOST: Onda si ga ukrao nekome.

IVO: Nisam. Našao sam ga.

OHOLOST: Ja znam tko ga je izgubio.

IVO: Ako je to pravi vlasnik, ja bih mu ga rado vratio.

OHOLOST: (*pozove siromaha*) Dođi i vidi gdje je tvoje bogatstvo.

SIROMAH: (*za sebe*) Kakav dragulj!

OHOLOST: To je onaj dragulj koji si jučer izgubio.

SIROMAH: Ja nisam siguran da...

OHOLOST: Ja sigurno znam da taj dragulj ne pripada ovom čovjeku,
onda, znači da je tvoj.

SIROMAH: Ne bih znao, odakle ti...

IVO: Ako znaš da je tvoj, evo ti ga.

OHOLOST: Ovaj čovjek nije siguran da je njegov.

IVO: Onda ti ga ne dam. Sam ću potražiti vlasnika. A možda se i tebi posreći da pronađeš nešto takvo. (*siromah ode*)

OHOLOST: Samo tako, samo tako, uživaj u tuđem bogatstvu kao da je tvoje.

(*ode*)

IVO: Jest, tuđe je, ali vrijedi jednako kao da je moje.

BLUDNOST: (*ulazi*) Kako lijep dragulj.

IVO: Lijep je, lijep.

BLUDNOST: Ja bih ga potrošio tako da se proveselim negdje u finom ženskom društvu.

IVO: Da! Žene vole ovakve stvari.

BLUDNOST: Što onda još čekaš. Iskoristi ga.

IVO: Jedna sitnica. Nije moj, a ne znam čiji je. Što bi bilo da naiđe vlasnik i još me optuži za krađu.

BLUDNOST: Nema straha. Ako vlasnik i naiđe, znači da bi ga i on potrošio na iste stvari. Idi i samo uživaj. (*ode*)

IVO: Dobro da ga nisam dao onoj varalici. Svejedno bi ga netko potrošio na slične gluposti. Nije moj, pa što ako ga potrošim na tom mjestu... I tada bih bio dvostruko nesretan: i tuđe trošio i druge i sebe vrijeđao. Dragulj to nije zaslužio.

NEUMJERENOST: (*ulazi*) Ionako nije tvoj. Hajdemo zajedno počastiti prijatelje.

IVO: Ne mogu tuđim častiti prijatelje.

NEUMJERENOST: Kad nemaš svoje, onda počasti tuđim. Vidjet ćeš koliko će ih se skupiti. Bit ćeš „faca“.

IVO: Da jednom imam prijatelja u izobilju, napretek.

NEUMJERENOST: Da, da, da, da.

IVO: O prijatelji privida moga, moći ćete se napiti do mile volje.

NEUMJERENOST: Da, da, da, da. Bit ćemo pijani do glave, do glave, bit ćemo pijanice prave.

IVO: Sjećat ćete se mene i moje darežljivosti.

NEUMJERENOST: Tako, tako, tako. To je tako lako. (*odlazi*)

IVO: Gdje su svi ti nepoznati prijatelji?

ZAVIST: (*ulazi*) Ja sam ti mogao biti prijatelj, no ti se ne družiš s takvima kao što sam ja.

IVO: Što ti želiš od mene?

ZAVIST: Zapravo ništa jer imam više od tebe.

IVO: Čega imaš više?

ZAVIST: Imam i više i bolje od tebe.

IVO: Što?

ZAVIST: Imam bogatstvo kakvo ne možeš ni zamisliti.

IVO: Pa što, ja imam dragulj.

ZAVIST: Imaš dragulj, ali nije tvoj, a ja imam pravo bogatstvo.

IVO: Ne zanima me tvoje bogatstvo.

ZAVIST: Imam bogatstvo koje si ti možeš samo poželjeti, a ne možeš ga dohvatiti.

IVO: Gdje ti je to bogatstvo?

ZAVIST: Ako ti ga pokažem, odreći ćeš se dragulja i poći za mnom da ga se dočepaš, a ti to ne želiš.

IVO: A, ako slučajno poželim, što bi se dogodilo?

ZAVIST: Bilo bi ti žao što ga nemaš.

IVO: Pokaži mi ga da vidim bi li mi bilo žao.

ZAVIST: Pogledaj svoga susjeda i bit će ti sve jasno.

IVO: Moj susjed? Što on to ima?

ZAVIST: Ima moje bogatstvo. Kad jako poželiš moje bogatstvo, učinit ćeš sve da ga se domogneš. (*ode*)

IVO: Tko je to bio, kakvo bogatstvo je krio, da mi ga je vidjeti i prisvojiti, a ovaj dragulj lijepo vlasniku vratiti.

SRDITOST: (*ulazi*) Kakav krasan dragulj!

IVO: Krasan je, brate, krasan.

SRDITOST: Ali nije tvoj. Svejedno ili još bolje. Prodaj ga i podijeli sa mnom utržak. Mi smo braća.

IVO: Kako da prodam tuđu stvar pod izlikom da je moja.

SRDITOST: Ti je samo prodaj kao da je tvoja. Daj, brate, da se družimo ili daj da ga ja prodam.

IVO: Onda ti meni ne bi ništa dao.

SRDITOST: Znam ja tebe. Ti bi sve htio zadržati za sebe, a nije te briga za moje potrebe.

IVO: Ne želim tuđe stvari zadržati za sebe.

SRDITOST: Onda mi ga daj! Što čekaš?

IVO: Ne mogu ti dati jer nije moj.

SRDITOST: Tuđe prisvajaš sebi i još se praviš važan. Daj mi ga.

IVO: Ne dam! (*počnu navlačiti dragulj na jednu pa na drugu stranu*)

SRDITOST: Ne daš li mi ga, neću više s tobom razgovarati.

IVO: Neću ni ja s tobom.

SRDITOST: Neću ni ja s tobom. (*ode*)

IVO: Neka ide kad se ne razumijemo. Što mi još može donijeti ovaj dragulj?

LIJENOST: (*ulazi*) Može puno toga. Taj ti je dragulj jako dragocjen. Ne moraš ništa raditi, samo pokazuj dragulj i svi će puzati oko tebe. Možeš naređivati što god želiš, svi će ti se pokoravati.

IVO: Ne razumijem što mi želiš reći. Tko si ti, što želiš od mene?

LIJENOST: Želim ti reći da si srećković i da možeš manipulirati ljudima pomoću čarobnog dragog kamena.

IVO: Kako manipulirati?

LIJENOST: Ti samo obećaj svakome dobit od prodaje dragulja i svaki će ti za to obećanje učiniti što god poželiš.

IVO: A onda?

LIJENOST: Nećeš ga prodavati, a ljudi će odlaziti dalje i doći će novi znatiželjnici koje ćeš i dalje moći varati.

IVO: Do kada tako?

LIJENOST: Dok ti ne dosadi.

IVO: Valja okušati sreću. (*ode*) (*tu može doći pjesma*)

VOĐA: (*ulazi, a za njim ostali „grijesi“*) Jesi li uspio?

ŠKRTOST: Ja sam uspio! Zamalo je povjerovao na moju riječ.

OHOLOST: Ja sam uspio! Zamalo se napravio važan pa sam ga pustio.

BLUDNOST: Ja sam uspio! Zamalo je pošao mojim putem pa sam ga ostavio.

ZAVIST: Ja sam uspio! Zamalo je otišao fiškalu tražiti pravicu, pa sam ga pustio.

NEUMJERENOST: Ja sam uspio! Zamalo je otišao sve spiskati sa društvom pijanaca.

SRDITOST: Ja sam uspio! Zamalo je razbaštiniio brata.

LIJENOST: Ja sam uspio! Zamalo je odlučio bez muke, prijevarama, doći do uspjeha.

VOĐA: Znači, mogu uzeti njegovu dušu?

SEDMORICA: Već ti ju je predao.

VOĐA: Sada ću bez muke dobiti njegovu dušu za propast.

IVO: (*ulazi i nosi dragulj*) Draguljčiću, draguljčiću, skoro si me odveo u propast.

VOĐA: Sada ćeš mi predati svoju dušu, jer su te prokleli svi koje si prevario.

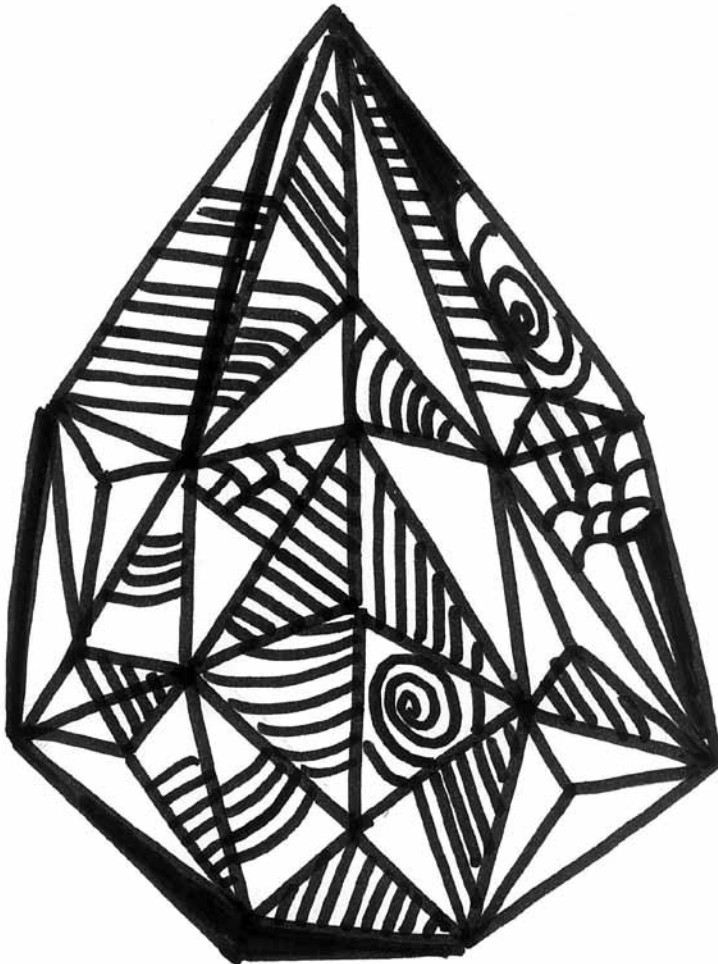
IVO: Ne dam ti dušu, jer je ona Božja i dužan sam je vratiti Bogu.

VOĐA: Ali već si je prodao za tuđi dragulj.

IVO: A ne, prevario si se. Ne prodajem dušu ni za kakve dragulje. Vraćam dragulj tamo gdje je bio. (*ostavi dragulj gdje ga je našao i ode*)

SEDMORICA: Zamalo smo ga navukli na zlo.

VOĐA: Samo jedan detalj nedostaje! Niste ga navukli, a meni je ostao neiskorišteni dragulj. Vi ćete sada ispaštati za njega. Nema vam hrane dok ne nađem drugu žrtvu, a to bi moglo potrajati. (*Sedmorica pokunjeni odu*) Tko će mi sada naići da ga moja Sedmorica zaveđu i da ga dobijem za propast? (*publici*) Možda je već ovdje negdje...

BILJEŠKA O AUTORICI

S. Ana Čajko-Šešerko rođena je u Lepoj Vesi 22. svibnja 1956. godine od oca Milana i majke Marije. Od ranog djetinjstva uživala je u slušanju priča uz mamin kolovrat i društvo braće i sestre. Niže razrede osnovne škole završila je u Lepoj Vesi, a više u Donjoj Stubici, srednju školu kao i studij na Katehetskom institutu, u Zagrebu. Članica je družbe sestara Služavki malog Isusa. Radi kao vjeroučiteljica. U radu s djecom “rodili” su se ovi sadržaji.

SADRŽAJ:

Uvod	5
Recitali	7
Božje stvaranje	9
Duhu Svetome	10
Molitva Duhu Svetom	12
Vode nas vode, do Boga dovode	13
Zahvala Bogu za plodove zemlje	19
Bog stvara, mi pomažemo	21
Ima li mjesta za sve	23
Sudbina jabuke	25
Nadmetanje	30
Nikolinje	33
Cipela za svetog Nikolu	35
Pismo svetom Nikoli od jednog pospanca	39
Sveti Nikola i prevarant	41
Nikola tiho dolazi	44
Božićne	49
Božićna priča	51
Isus na biciklu	56
Prigodne	63
Svjetlo	65
Učiteljima od učenika	67
Razgovor učitelja i učenika	69
U ogledalu duše	70
Zamalo	76
Bilješka o autorici	84

